ב"ה

יוצאים לחירות!

מהדורה ראשונה!

2 "כִּי בוֹ יָצָאתָ" / כתבה וראיונות

19 סעודת הודיה / התוועדות ב' אייר תשנ"ו

ביני לביני משולבים קטעי עיתונות, תמונות ושלל מיני דברים המשמחים.

זוהי מהדורה ראשונית, שיוצאת לקראת האי יומא דקא גרים, שנת הוי'. אי"ה מתעתדת לצאת מהדורה מלאה לקראת פסח שני הבעל"ט, שתכלול שיעורים, צוים, פרוטוקולים, תמונות, קטעי עיתונות, עדויות אופי, עצומות ועוד ועוד. כִּי עוֹד לֶאֱלוֹהַּ מִלִּים.

"כִּי בוֹ יִצָּאֵתָ"

סקירה על מעצרו ושחרורו של הרב יצחק גינזבורג שליט"א, בשילוב ראיונות עם ר' משה וישנפסקי ור' דוד שיראל, ממובילי המאבק לשחרור הרב.

הרב שילה אופן · יוחאי אלימלך רווה

מלכות ישראל

חזון מלכות ישראל הוא אחד התחומים המרכזיים במשנתו של הרב גינזבורג ובפעילותו הציבורית. השאיפה להעמדת הנהגה על פי תורה בארצנו הקדושה היא המשך ישיר לקריאתו הידועה של הרבי מליובאוויטש "עשו כל אשר ביכולתכם" ולמשימה העיקרית של דורנו – הבאת משיח בכלים מתוקנים. שנים רבות לפני הכרזת הרבי ב-כ"ח ניסן תנש"א החל הרב בחתירה לכיוון זה.

'המותג' מלכות ישראל, אותו מקדם הרב במהלך השנים, משרטט קווים לפעילות הציבורית, כאשר במרכזה עומדת התביעה לקיום שלוש מצוות הציבור – העמדת מלך, הכרתת הרע (עמלק) ובנין בית המקדש – ובסדר קדימות זה. סביב עיקרון זה מתייחס הרב לנושאים אקטואליים רבים: ההתיישבות, עבודה עברית, טיפול בטרור והצורך בנקמה. והעיקר, מתוך הדברים צומחת ועולה דמות המנהיג המיוחל ודרכי פעילותו והנהגתו המתבקשות.

נציין מספר נקודות דרך ממהלך השנים:

בשנת תשמ"ב ירד הרב עם חותנו, הרב משה צבי הלוי סגל זצ"ל, אל העיר ימית ערב החרבתה בידי הממשלה, והצטרף לשורות הנאבקים בגירוש. באותם ימים כתב את המאמר "בטול גזירת המלך", הקורא [בשפה קבלית גבוהה...] לסרב לפקודת הגירוש, אותו תכנן להפיץ בין חיילי צה"ל. בין השנים תשמ"ו-תנש"א העלה הרב על הכתב הרב את עיקרי משנתו בסדרת החוברות מלכות ישראל (שהפכו בהמשך לספרים).

בשנת תשמ"ט קבל הרב לידיו את ראשות ישיבת "עוד יוסף חי" בשכם, בו התקבצה חבורה עם להט וחוצפה דקדושה. לא עבר זמן רב עד שדבריו החותכים של הרב בענייני הבדלה "בין ישראל לעמים" עולים לכותרות. חצי שנה לאחר מכן עומד הרב בראש תלמידיו בהקמת הישוב מגדל עדר (כיום בת עין) בגוש עציון, הנושא את דגל העבודה העברית הלכה למעשה.

באותן שנים ממשיך הרב, לצד מסירת השיעורים, לעסוק בפעילות ציבורית-מלכותית. יחד עם הרב יעקב יוסף והרב דוד חנזין (זקן רבני חב"ד דאז) זצ"ל, הוא יוזם הוצאת גילויי דעת בנושאים אקטואליים ומעורר את יוזמת משמר המקדש ואת חידושו של מנהג סיבוב השערים סביב הר הבית.

רקע לתקופת המעצר

הימים ימי אוסלו...

מאז חתימת ההסכם בראשית שנת תשנ"ד החל השטח לבעור. עוד לפני כן, מאז פרוץ האינתיפאדה הראשונה (תשמ"ח), לא ידע השטח רגיעה, אבל נקודה זו בזמן מסמנת עליית מדרגה. מה שהתחיל באירועי-ירי מקומיים, כרצח בני משפחת לפיד ועפרה פליקס הי"ד, עבר לפיגועים המוניים. המשוואה העגומה פשוטה: כעומק הוויתורים כך כמות שפך דם יהודי (בדיוק כפי שזעק רבות הרבי מליובאוויטש). כל התקפלות מדינית מצד ישראל הגבירה את תיאבון תאוות

בהוראת השב"כ: מעצר מינהלי לרב של ישיבת קבר יוסף

מאת איתן רבין וייסי חטוני

בהוראת השב"כ נעצר אתמול במעצר מינהלי רבה של ישיבת קבר יוסף בשכם, הרב יצחק גינסבורג מכפר חבד, בחשד להסתה. על הצו חתום ראש הממשלה, שמעון פרס. מקורות במשרדת הביטחון מסרו כי נגד הרב הפסטרו ראיות רבות על הסתה. הוא הובא למעצר בן 60 יום בכלא השרון.

ר עיתון הארץ, יום שני 11.3.96, עמ' א6

הרצח בצד האויב. במהלך שלוש השנים לחתימה נרצחו בארץ 164 יהודים (!), הי"ד.

ולהשתלשלות האירועים בפרט: חצי שנה לאחר חתימת אוסלו א' (תשרי תשנ"ד) יוצא צה"ל מהערים עזה ויריחו. גל הפיגועים הבא בעקבותיו והמחאה הציבורית הגואה תוקעים את התקדמות ביצוע ההסכם. רצח ראש הממשלה יצחק רבין והחלפתו על ידי סגנו, שמעון פרס (חשון תשנ"ו), מתניעים שוב את התהליך האומלל, וביישום מואץ של ההסכם (אוסלו ב') יוצא צה"ל בתוך חודשיים מרוב ערי יו"ש – ג'נין, טול כרם, שכם, קלקיליה, רמאללה ובית לחם – ומפקיר את השטח.

ביום י"ט כסלו עוזבים כוחות הביטחון את העיר שכם, בה שוכנת ישיבת "עוד יוסף חי" בסמיכות לציון יוסף הצדיק ובה מכהן הרב כראש ישיבה. תחת הכותרת "מניעת הסלמה" מחולקים בחודש טבת עשרות צווי הרחקה לפעילים יהודים בשומרון, ביניהם צוות רבני הישיבה, והרב בכללם. על הרב נאסרת הכניסה לתחומי השומרון ואת השיעורים לתלמידי הישיבה הוא מעביר באמצעות הטלפון.

גל הפיגועים הבא לא מאחר לבוא. ביום ה' אדר מתפוצץ מחבל בקו 18 בירושלים ורוצח 27 יהודים. שבוע לאחר מכן מתפוצץ מחבל נוסף בסמיכות לאותו מקום. 18 יהודים נרצחים. באותו יום נרצחת יהודייה באשקלון. למחרת, בתענית אסתר, שעות ספורות לפני כניסת חג הפורים, מתפוצץ מחבל במרכז דיזינגוף בתל אביב, ו-13 יהודים נוספים

פעילי ימין מחו על מעצרו המינהלי של רב ישיבת קבר יוסף

שילנסקי מאשים את הממשלה "בהרעבה ועינויים"

מאת יוסי המוני

כ-20 פעילי ימין תושבי רעננה הפגינו שלשום מול כלא השרון, במחאה על מעצרו המינהלי של יצחק גינסבורג, רב ישיבת קבר יוסף בשכם. המפגינים נשאו שלטים בנוסח: "מעצר מינהלי – טרור; ממשלת ישראל לא מדברים אמת".

גינסבורג נעצר בצו מרינהלי למשך חודשיים, ביום ראשון שעבר. על הצו חתום ראש הממשלה ושר הביטחון שמעון פרס. ח"כ רב שילנסקי, ביקר את גינסבורג שלשום בלילה והאשים את הממשלה "בהרעבה, עינויים וסיכון חיי אדם".

הצלום: ישראל מאו

פעילי ימין מפגינים ליד כלא השרון במחאה על מעצרו המינהלי למשך חודשיים, של יצחק גינסבורג, רב ישיבת קבר יוסף בשכם. גינסבורג נחשד בהסתה

← עיתון הארץ, יום ראשון 17.3.96, עמ' א7

יוצאים לחירות!

נרצחים.

בשיעורים ובהתוועדויות שהתקיימו סביב תאריכים אלו מתייחס הרב לאירועים. בעומק, וכדרכו בשקט תקיף, זועק הרב על המצב ושב וקורא להתלכד סביב הנהגה הראויה לתואר מלכות ישראל. ביום ז' אדר, יום הילולת משה רבינו, מתוועד הרב בכפר דרום ת"ו, ותוך העמקה בדמותו של משה רבינו ומזלו הגובר מציין את נחיצותה של הנקמה ואת עיתויה הראוי. בליל חג פורים מתוועד הרב, כדרכו, בבית הכנסת "איחוד שיבת ציון" בתל אביב, לא הרחק מזירת הרצח. בהתוועדות מעמיק הרב במכתב שכתב הרבי בנושא מלחמת מצוה, מבאר את עניינה של מלחמת נקמת ישראל במדין ובונה פרצוף לארבעת סוגי המלחמות.

המעצר

התגובה האומללה לא מאחרת לבוא. מיד לאחר פורים, ביום ראשון י"ט באדר, נעצר הרב גינזבורג בצו מעצר מנהלי. ללא כתב אישום וללא הליך משפטי מושלך הרב כאחרון המחבלים ל-3 חודשי מאסר בצו חתום ע"י ראש הממשלה ושר הביטחון – שמעון פרס.

משה וישנפסקי: "אינני זוכר האם היו סימנים שמשהו הולך לקרות. אני זוכר שסיפרו לי שהגיעו משטרה או צבא לביתו של הרב. באותו זמן הרב לא שהה בבית. כמדומני שהוא בדיוק היה אצל גיסו, ר' ישבעם סגל הי"ו. הרבנית צלצלה לאחיה, ישבעם, ואמרה ש'יש ג'וקים בבית'. זה היה הקוד בו הם השתמשו אז במקום לומר 'שוטרים'...

"כוחות הביטחון חיכו שהרב יגיע, והרב חיכה לעדכון שהם עזבו את המקום. לאחר כמה שעות שזה לא קרה, חזר הרב הביתה, ומיד נעצר. הייתי אז בירושלים, ומיד כששמעתי על כך התקשרתי לדוד שיראל".

דוד שיראל: "בתקופת מעצרו של הרב הייתי נתון במעצר בית, כמו רבים מאנשי היישוב היהודי בחברון. נהגתי לנסוע דרך כפרים ערביים בשביל להימנע מהיתקלות בכוחות הביטחון. עוד לפני שהרב נעצר, הוא נתן לי את הכובע והסרטוק שלו בשביל שלא יזהו אותי.

"המעצר היה פשוט הפתעה. היה לי ברור שהם יצטערו על זה. לפני כן הרב היה מזומן לחקירות מדי פעם, על דברים שאמר. זכיתי לפחות פעמיים לשבת עם הרב בחקירה, משום שהתעקשנו על הצורך של הרב שהמזכיר שלו יישב לידו בחקירה.

"זה היה מדהים. הוא לא הפסיק לדבר. על כל שאלה שלהם הוא התחיל להסביר, וביקש שיכתבו הערות שוליים, כמו בספרים. הוא היה מבסוט. הרי הרב לא מדבר בלי שכותבים את דבריו – היום איתיאל גלעדי עושה זאת, ולפניו היו תלמידים אחרים. באותה תקופה היינו משלמים לאנשים שיכתבו את שיעורי הרב. והנה, יש חקירה. בן אדם יושב והולך לכתוב מה שהוא אומר – אז הוא התחיל לחדש ולדבר במשך שעות. הוא הסביר לכותב כיצד לכתוב, והורה לו להוסיף מראי מקומות בשולי הדף ולכתוב גימטריאות. להשיג את הדברים האלה מהמשטרה היה מדהים.

"בתוך החקירה הוא היה אומר לחוקר: 'תכתוב למטה הערה מספר 1, ותוסיף גימטריא זו וזו'. אחר כך הוא היה חוזר לדף הראשון ומתקן כל מיני דברים, והחוקר השתגע... והרב מבסוט, זה מה שהכי חשוב לו – לחדש חידושים ושמישהו יכתוב. והנה, הביאו חוקר שיכתוב מה שהוא אומר – על חשבון המדינה...

"בכל חקירה כזו אמרו לרב לשתוק ולא

לדבר בחקירה, אבל לא – הוא רק דיבר ודיבר... מיד התקשרתי לעו"ד נפתלי ורצברגר וסיפרתי לו את זה, והוא אמר: "שלא יגיד כלום, שלא יפתח את הפה!", אבל אצל הרב אין דבר כזה.

"בכל אופן, הרב מדבר ומדבר, ובאיזשהו שלב החוקר שואל אותו: 'מה עם התשובה למה ששאלתי אותך?', והרב עונה: 'עוד מעט, צריך לשמוע את כל השיעור'... או שלאחר שהרב סיים לדבר החוקר אומר: 'אתה בכלל לא ענית לי', והרב עונה: 'ודאי שעניתי לך, אתה פשוט צריך להתבונן וללמוד'... באחת הפעמים החוקר אמר שלא הבין משהו שהרב אמר, והרב ענה לו: 'תעיין בספר סוד ה' ליראיו בעמוד פלוני'... כך עברה החקירה של הרב. זה היה פשוט שיעור, והרב ממש שמח שמישהו כותב.

"כנראה שבחקירות האלה ניסו 'להלחיץ' אותו, או לגרום לו לשנות קצת את הטון שלו, שיגיד משהו שהם רוצים, וכמובן שזה לא עזר. בכל אופן, הייתה הפתעה גדולה מאוד שהרב נעצר. אני זוכר שבדיוק אז נערכה הברית לנכדו הראשון של הרב, מנחם מענדל גינזבורג ז"ל (שנהרג לאחר עשר שנים בתאונת דרכים), בנו הבכור של הרב יוסי גינזבורג שיבדל"א. השתדלנו מאוד שיסכימו לרב להשתחרר לברית, אך לא הצלחנו לשחרר אותו והוא לא היה בברית. פרס רצה לשבור אותו, ולא הסכים לשחרר אותו".

משה וישנפסקי: "מיד פתחנו קו מידע במשרד של 'גל עיני', שכל מי שרצה להתעדכן במצב היה יכול להתקשר ולשמוע. עדכנתי את הקו מדי יום, לפי המידע שנמסר לי מפי דוד שיראל או ברוך מרזל.

"באותו זמן פתחנו את המאבק בשביל לשחרר את הרב. התקיימה אסיפה בביתו של ר' ישבעם סגל בכפר חב"ד, והגעתי לשם. בדיוק כשהגעתי היה על קו הטלפון הרב דוד אליעזרי, שליח חב"ד ביורבה-לינדה שבארה"ב. הוא פתח שם יחד עם הגב' יהודית אייכנבלט, תלמידה של הרב, מבצע של הפעלת לחצים על שמעון פרס וכדומה. גב' אייכנבלט הפעילה את כל התלמידות שלמדו בבית חנה שם כדי לטלפן לכל שגרירויות ישראל בעולם ולהפעיל לחץ.

"אני לא זוכר בדיוק מי היה באסיפה, אבל יחד הקמנו צוות של אנשים, שכל אחד עשה מה שיכול היה לעשות. התפקיד שלי היה פחות או יותר לדאוג שכל אחד יידע מה התפקיד שלו ושלא תהיה עבודה כפולה.

"היו שלושה מוקדים שעסקו בכך: דוד שיראל וברוך מרזל עם עורכי הדין; הרב אליעזרי וגב' אייכנבלט בהפעלת לחצים; ואני הייתי במשרד של 'גל עיני', ניסינו להמשיך לנהל את העסקים כרגיל.

"בנוסף, כתבתי יחד עם הגיס של הרב, אורי קפלון, מכתב שמאשים את ממשלת ישראל במעצר של רב חף מפשע וכו', ופרסמנו אותו ברחבי העולם. המכתב התפרסם בכל שגרירויות ישראל בעולם, והיו לו מספיק הדים עד כדי כך שהקונסוליה של ישראל הייתה מוכרחת להוציא תגובה רשמית".

דוד שיראל: "ניהלתי את כל המאבק למען שחרורו של הרב, תוך כדי שהייתי עדיין במעצר בית. אנקדוטה מעניינת שאני זוכר היא שבאחד הדיונים הגעתי לבית המשפט, בעודי עצור בית. עו"ד ורצברגר כמעט התעלף. הוא אמר לי: 'אתה נשאר צמוד אלי'. באחת ההפסקות בין הדיונים אנשי השב"כ דיברו עם ורצברגר, ולמרות שכל הזמן שהיתי לצידו הם לא זיהו אותי. באמצע השיחה פרץ אחד מתלמידי הרב לחדר, וצעק 'אתם

יוצאים לחירות!

עוצרים אנשים סתם'. אחד מאנשי השב"כ הכחיש את ההאשמה, ופנה אלי ושאל 'אותך עצרו פעם סתם?'...

"היה המון לחץ ציבורי. הסתובבנו כל היום לא רק אצל עורכי דין, גם בכל מקום אפשרי, בתקשורת ואצל חברי כנסת, יחד עם ברוך מרזל. כולם בסוף לחצו על פרס ואמרו לו שהוא השתגע לגמרי. גם אריה דרעי, שאליו הלכתי עם ברוך מרזל, אמר בפירוש לפרס: 'אתה הולך להפסיד בגלל השטות הזו'. ובאמת, הוא הבין שהוא עשה את טעות חייו כאשר הוא הכניס את הרב לכלא, בגלל הנזק שזה גרם לו פוליטית. השלטים 'פרס מכניס רבנים לכלא' נתלו בכל הארץ, כמו בתקופת בחירות. עברנו מעיר לעיר בכל לילה ותלינו את השלטים, וכמה שהורידו – תלינו שוב. היו הרבה תרומות להשקיע, והשקענו. לא היה יום שהנושא לא עלה לתקשורת.

"הייתה הרבה מאוד הערכה ותמיכה ברב מכל הכיוונים. אני זוכר שהרב מנחם פרומן זצ"ל – שלא הזדהה עם הרב בכלל – כתב מכתב תמיכה ברב, מכתב מאוד יפה, בו הוא הסביר את כל העניין של 'ברוך הגבר'. הוא שלח את המכתב הזה בגלוי לפרס ולעוד פוליטיקאים, שהיו מיודדים איתו בגלל דעותיו, והם הקשיבו לו. הוא הסביר שם שכמו שעיתונאי מגיע לאירוע ומתאר מה שראה, כך הרב רואה הכל בעולמות העליונים, ואי אפשר להעמיד אותו לדין על מה שהוא מתאר. ואם כך הוא מסביר מה שברוך גולדשטיין עשה, כנראה שזה מה שהוא רואה. הרי גם התקשורת תיארה את מה שברוך גולדשטיין עשה – עצרו איזה איש תקשורת? לא מחשיבים את זה כתמיכה במעשה. הרב פרומן כתב שמה שהרב כותב לא אומר שהוא מסית לעשות כך, אלא שכך הוא רואה את הדברים. מה שעיתונאי רואה בעולם העשייה הרב רואה

צו מעצר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים) תשל"ט 1979, מכיוון שיש לי יסוד להניח כי טעמי בטחון המדינה והציבור מחייבים זאת אני מצווה על מעצרו של:

ת.ז	שם	שם אב	תאריך לידה	גיל
0-1643556-2	יצחק גינזבורג	שמשון	14/11/1944	51

אזרחות	מען
ישראלית	כפר חב"ד 14

ומורה כי יוחזק במעצר בבית סוהר "השרון" מ-10/3/96 שעה 01:00 עד 3/5/96 שעה 10:00.

7/3/96
תאריך

שמעון פרס
ראש הממשלה ושר הבטחון

ביהמ"ש העליון ביטל המעצר המינהלי של הרב גינזבורג

מאת משה ריינפלד

ראש ישיבת "עוד יוסף חי" בשכם, הרב יצחק גינזבורג, שוחרר אתמול ממעצרו המינהלי, בהוראת שופטת ביהמ"ש העליון, דליה דורנר. זו פעם ראשונה שבית משפט בישראל משחרר עציר מינהלי. השופטת קבעה כי לא הוכח שתלמידיו יבצעו בהשפעתו מעשים המסכנים את ביטחון הציבור, כפי שטענה המדינה.

הרב גינזבורג, בן 51, תרשב כמר חב"ד, עומד – בנוסף על הישיבה בשכם – בראש כולל ותלמוד תורה בחברון.

הוא נעצר לפני יותר משבר עיים, על פי צו של שר הבימחון, לחודשיים. טענתו העיקרית של השר היתה כי לאחר הפיגועים בירושלים, באשקלון ובת"א אמר לתלמידיו שמבחינה הלכתית קיימת חובה לנקום בערבים.

הרב גינזבורג ערער באמצעות עו"ד נפתלי ורצברגר, על מעצרו לביהמ"ש העליון. הוא טען כי אינו מטיף שאנשים פרטיים ינקמו בגויים. בא כוח המדינה, עו"ד מלכיאל בלס, טען כי לרב גינזבורג השפעה רבה על חסידיו, ויש חשש שהם יפעלו על סמך הטפתו לנקמה.

בפסק הדין שנתנה אתמול, כתבה השופטת דורנר שהרב גינזבורג אישר באוזניה כי אמנם הוא אוסר מעשי נקמה בערבים אבל אין הוא מגנה אותם. דורנר ציינה כי ייתכן שיש ברברים אלה משום עבירה, אבל אין למדינה כל בעיה להוכיח זאת בראיות ועל כן האמצעי החריג של המעצר המינהלי מיותר.

¬ עיתון הארץ, יום שישי 29.3.96, עמ' א7

בעולם האצילות.

"בזמנו, ברוך מרזל אמר לרב דבר שאני מאוד מסכים איתו: 'אתה לא תחגוג את יום השחרור שלך, כמו כל הרביים של חב"ד; אתה תחגוג את היום שעצרו אותך – בגלל הפרסום שקרה לך מאז'. לפני כן – מי הכיר את הרב גינזבורג? אני חושב שזה היה המהפך, ומאז השם של הרב יצא החוצה. גם בחב"ד התחילה פתאום הערכה כלפיו על מה שהוא עושה, כל המפעל שלו. לכן אולי צריך לחגוג את יום המעצר.

"אנחנו, כמובן, לא רצינו שהרב יישאר בכלא. הוא סבל שם. אבל למעשה, מבחינת ההפצה והפרסום, המעצר הרים את 'גל עיני' ואת כל התורה של הרב בכמה רמות. לאחר השחרור, פתאום כולם רצו לראיין את הרב, התחילו להגיע יותר אנשים לשיעורים – היה פשוט מהפך".

המחאה הציבורית למעצר הרב מתעוררת וחוצה מגזרים. לשכת ראש הממשלה מופצצת בדרישות שחרור מצד רבנים, אישי ציבור והמוני עמך בית ישראל שחותמים על עצומות ציבוריות. מעצרו של הרב מסוקר בכלי התקשורת ובעלוני השבת וזוכה לפרסום רחב בשלטי חוצות. סעודות מלווה מלכה המוניות מתקיימות בסמיכות לכלא השרון, בו יושב הרב.

בזירה המשפטית מתנהל מסע ערעור, בבית הדין צבאי (צו מנהלי כפוף לשלטון צבאי באזורי יו"ש) ולאחריו עולה הדיון לבית המשפט העליון. רוב החומר מצד התביעה (המדינה/השב"כ) נותר חסוי ומוגש לשופטים בדלתיים סגורות, ללא נוכחות הרב ועורכי דינו. מתוך חלופת המסמכים בין ההגנה לתביעה, מהם נחשף החומר הגלוי בתביעה, ניתן לזהות קטעים ממאמר "גדולה נקמה" בחוברת מלכות ישראל. בכך קורא הרב, כך טענו, לפעילות חתרנית מסכנת ומלבה "אלימות גזענית".

קו ההסברה של הרב וצוות עורכי הדין נאמן לעמדתו ולדרכו בקודש – אמירת דברי אמת באופן המתקבל. חסידות ופנימיות התורה הן אור, לישראל ולאומות העולם, ומלכות ישראל היא גולת כותרת זו.

ביום ז' ניסן התקיים דיון חותם בירושלים, במהלכו מבקשת השופטת לשמוע מפי הרב את עמדתו ללא מתווכים. וכך, במשך שעה ארוכה,

יוצאים לחירות!

מבאר הרב בתוככי אולם בית המשפט את גישתו הרעיונית והמעשית, טבולה במושגים קבליים והסברים מעמיקים. השופטת, שידועה בתור מהירת תפיסה וקצרת רוח, ומשום כך גם כחותכת פסקי דין במהירות, ישבה והאזינה בקשב רב. בסיום הדברים מיהרה לחרוץ את הדין ולמחרת הורתה לשחרר את הרב לאלתר.

בהתוועדות לרגל השחרור, שנערכה ביום י"א ניסן בכפר חב"ד, קבע הרב: "תורת החסידות ניצחה! בזכות אמירת דברי אלקים חיים – האווירה התמתקה!". ■

← הרב נישא על כתפי החוגגים
בבית הכנסת "בית מנחם" בכפר חב"ד

מכתב תשפ"ב

שבת שלום וח' ניסן שמח לכל החברים היקרים (כל ישראל חברים)!

מזמור לתודה... עבדו את הוי' בשמחה... – עלינו להודות לה' על הנסים שהוא עושה אתנו תמיד ומתוך כך לעבוד את השי"ת בשמחה ובטוב לבב מרב כל. אמא-בינה עד הוד אתפשטת, היינו שאור השמחה של אם הבנים שמחה מתפשט ומתגלה במקום ההוד, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו!

והנה, עבדו את הוי' בשמחה, באו לפניו ברננה. דעו כי הוי' הוא אלהים גו' – **ע**בדו... **ב**או... **ד**עו ר"ת **עבד** (עבדו), הכל נכלל בעבודת ה' בשמחה, בחינת ועבד הלוי הוא, לארמא קלא ברב שירה וזמרה, אמא עילאה, רקיעא תמינאה (משה, מן המשוררים, זכה לבינה – **משה ח** אותיות **שמחה**).

דעו כי הוי' הוא אלהים היינו דעת, מח האחור, המתיחס גם למודעות עצמית (מתוקנת) – הוא עשנו ולא (לו) אנחנו, לא אנחנו עשינו את עצמנו ולו יתברך אנחנו מוסרים את נפשנו.

באו לפניו ברננה היינו הארה של יסוד אבא, בחינת ביאה ובחינת פנים (**ברננה**, בגי' רבקה, היינו מצד הגבורה דעתיק, יצחק ירנן, שרש אור אבא).

נמצא שצירוף עב"ד - עבדו באו דעו הוא בינה-חכמה-דעת, ה-י-ו, צירוף ספירת ההוד בלב - מזמור לתודה כנ"ל.

בברכת חג חרות כשר ושמח, גאולה אמתית ושלמה על ידי משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

מענה כ"ק אדמו"ר מה"מ שיל"ו לרב יצחק גינזבורג עם כניסתו לכלא:

"יזכה לחוג בחירות אמיתי את חג הפסח"

מה היה ה"חומר החסוי" שהוגש לבית-המשפט * על מה אמר הרבי להאבק בקשר לישיבת "עוד יוסף חי" בשכם? * מי בחר את השם לבית-הכנסת "מנוחה רחל" בחברון? * ראיון ראשון עם הרב יצחק גינזבורג עם שחרורו מהכלא * מיוחד ל"בית משיח"

ראיין: שי גפן

ראשית, אנו מצטרפים להמוני בית ישראל שבירכו אתכם על שחרורכם.

*** מה יש לכם לומר על השחרור?**

– "ברוך מתיר אסורים", וברכה מיוחדת שהשחרור היה דרך הערכאות (למרות שאנו לא נותנים בהם אמון), ולא הודות ל"חסדים" של מר פרס.

*** ידוע לרב מה היה ה"חומר הסודי" שהוגש לבית-המשפט?**

– בדיון האחרון והמכריע לפני פסיקת השופטת, ציטטו השופטים מתוך החוברת שהוצאתי-לאור קטע מכתבי האריז"ל – מתי ואיך צריך לנקום את נקמת עם ישראל – וזה היה נקרא אצלם "חומר חסוי"!...

בדיון שהתפתח הסברתי לשופט את הדברים; פשוט מסרתי שם שיעור ארוך בדברי חסידות ואותה שופטת שמספרים עליה שאינה יכולה להקשיב לבן-אדם אפילו חצי משפט וכל פרקליטות המדינה הקשיבו בקשב רב לדברים שהרציתי בפניהם והיה מוכח שהדברים חדרו גם אליהם. אז, בעצם, חלה התפנית בשופטת, ולמחרת היא הקריאה את ההחלטה על שחרורי.

*** כיצד התייחסו לרב בין חומות הכלא?**

– מבחינת המקום וכו' התנאים היו קשים ביותר, והדברים ידועים; אך הסוהרים התנהגו אלי יפה מאוד וחלקם אף הזדהו עימי, אלא שהם נאלצו לבצע את ההוראות שהם קיבלו, ולדוגמא: לא לאפשר לי להתפלל במנין; ואכן, בימים הראשונים לא יכולתי להתפלל במנין.

*** מה רצו השלטונות להשיג במעצרכם?**

– הסיבה "הרישמית" למעצרי היא על **דברים** שכביכול אמרתי, אולם ברור שזו רק עילה וסיבה, והמטרה האמיתית היא: לסגור את ישיבת "עוד יוסף חי" בשכם ואת כל הפעילות שלי ביש"ע.

דוגמא 'קטנה': בכתב האישום שהוגש נגדי האשימו אותי – בין היתר – במסירת שיעורים לתלמידי ישיבת "עוד יוסף חי" בשכם, למרות

הרב אשכנזי מקבל את פניו של הרב גינזבורג

צו ההגבלה שהטילו עלי. מדובר במסירת שיעורים בחסידות דרך המערכות הממוחשבות של "נחייג ונשמע" אשר ברחובות, שאין להם ולא כלום עם צו ההגבלה שהוגש נגדי. הם פשוט רוצים לחסל את הישיבה וכל נוכחות יהודית בקבר יוסף בשכם!

בעצם, 'הקש ששבר את הגמל' מבחינתם היה שיחה של הרבי מלך המשיח שחזרתי בפורים בעת סעודה שהתקיימה בתל-אביב, בה מדובר אודות מלחמת מדין, "נקמת ה' במדין", שהיא מלחמה הכי נעלית אפילו יותר מכיבוש ארץ ישראל!

כבר בדיון הראשון הסברתי להם שגישתי היא רק לפי ההוראות שקיבלתי מהרבי מליובאוויטש במשך כל השנים, ובמילא עליהם לדעת שיש להם עסק עם הרבי מלך המשיח ולא איתי. ברוב הדיונים פשוט ישבתי והסברתי להם את שיחותיו של הרבי ברבים מהנושאים העומדים על הפרק.

*** מה היו תגובות השופטים שדנו בעתירתכם נגד המעצר?**

– בדיון הראשון שהתקיים בבית-המשפט המחוזי פתח נשיא בית-המשפט המחוזי, מר מנחם אילן, במילים: "אוי לי מיצרי, אוי לי מיוצרי". השופט אמר שאמנם זו הפעם הראשונה במדינה שרב נעצר על כך שהוא מלמד תורה אולם אין לו סמכות לבטל את המעצר המינהלי. אגב, לאחר-מכן גערה השופטת דורנר בשופט אילן על שלא ביטל את הצו!

*** האם ראשי השלטון התנצלו על עגמת-הנפש שנגרמה עקב המעצר?**

– לצערי, עדיין לא.

*** כיצד התרשמתם מהזדהות העם עם המאבק לשחרורכם?**

– זה אחד משני הדברים החיוביים שאני רואה במעצר זה – ההתעוררות והאחדות סביב שחרורי, ושפע דברי החסידות שנאמרו בעת הדיונים בבית-המשפט. וכאן המקום להביע מעל-גבי הגליון את תודתי והערכתי העמוקה לכל אלו שפעלו ללא-לאות לשחרורי. רבים רצו לבקרני בבית-הכלא אולם פרט למספר חברי כנסת שהגיעו לבקרני, לא הורשה הציבור לבקרני.

* * *

*** מה מצב הישיבה בשכם כיום?**

– למרות שאחוז ניכר מהישיבה (אני, המנהל הגשמי ועוד עשרה תלמידים) קיבלו צווי-הגבלה האוסרים עליהם להיכנס לתחומי יש"ע, ולמרות התנאים הקשים בשטח לאחר מסירת מספר ערים לידי אש"ף – הישיבה ממשיכה להתקיים, וישנם ממלאי-מקום לרמי"ם "המוגבלים". אמנם בעקבות "צווי

"היום אם בקולו תשמעו" (תהלים צ"ה)

קטע מנאומו של הרב יצחק גינזבורג שי' בסעודת ההודיה

"יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד"!

ראשית, אין מילים בפי להודות לכל העוזרים והמסייעים לשחרורי, רק זאת אומר (ע"ד הרמז), ש"כי **ברבים** היו עמדי" גימטריא של "**עוד יוסף חי** וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים"...

מסופר בגמרא שרבי יהושע בן לוי פגש את המשיח בשערי רומי ושאלו "אימתי קאתי מר". ענה לו המשיח: "היום". כשעבר אותו יום ולא בא, פגש באליהו הנביא ושאלו כיצד יתכן שמשיח שיקר לי ח"ו? ענה לו אליהו הנביא: כאשר המשיח אמר היום הוא התכוון לפסוק בפרק צ"ה בתהלים – הקאפיטל של הרבי מלך המשיח – שבו כתוב "היום **אם בקולו תשמעו**", הכל מותנה ב"אם בחוקתי תלכו" וכו' ולכן משיח לא הגיע היום כי לא היה "בקולו תשמעו".

המהר"ל מפראג כותב שאליהו הנביא משמש "ממוצע המחבר" בין שכלו של ר' יהושע בן לוי לשכלו של משיח: ולכן משיח אמר בפשטות "**היום**" ללא תנאי ואילו ר' יהושע בן לוי רואה את המציאות העכשווית שמשיח לא הגיע, ואליהו הנביא הוא "ממוצע המחבר" בין שניהם.

אנו, חסידי הרבי מלך המשיח, מבינים זאת טוב יותר מכל יהודי אחר: הרבי מלך המשיח אומר "**היום**" ולא מתנה זאת בשום תנאי כיון ש"כבר נסתיימה עבודת הבירורים", ו"אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו".

על מי נאמר "אם **בקולו** תשמעו"? – בפשטות, על ה'. אך ישנו עוד פירוש ש"אם בקולו תשמעו" נאמר על פיו של משיח, על תורתו של משיח, "תורה חדשה", כפי שכתוב על משה רבינו – שנתן לנו את התורה מפי ה' – "והאלקים יעננו **בקול**", קולו של משה, דרך הצינור של משה; כך ה"תורה חדשה" ש"מאיתי תצא" תשמע דרך קולו של מלך המשיח.

על פי זה אפשר להסביר כיצד הפסוק "אם בקולו תשמעו" נאמר על קולו של משיח: אם נשמע למה שאומר מלך המשיח, שהוא הרי אומר "היום" ללא תנאי (כנ"ל), ונקלוט זאת בפנימיות, "נחיה" עם המסר הפנימי של הרבי מלך המשיח ונקבל זאת עם עוצמה של ביטחון גמור בדבריו – אזי הוא יבוא "היום" כפשוטו וללא תנאי. רק "**בקולו** תשמעו"...

על פי זה מובן מדוע משיח לא המשיך את הפסוק ("אם בקולו תשמעו") והסתפק באמירת "היום": כי "אם **בקולו** תשמעו" הולך עלינו, שעלינו לבטוח במלך המשיח ו"לפקוח את העיניים" ולדעת שזה יקרה היום כפי שמשיח מבטיח.

ההגבלה" הישיבה נסגרה למשך כשבועיים, אולם כיום הישיבה ממשיכה, ב"ה.

*** כ"ק אדמו"ר מה"מ עודד את ישיבת "עוד יוסף חי" בשכם?**

– הישיבה הוקמה לפני כ-13 שנה ע"י בנו של הרב זבולון ליברמן (שיסד – יחד עם הרב יצחק שפרינגר – את "הוועד למען שלימות הארץ") אשר היה מעביר דוחו"ת לרבי מלך המשיח אודות הישיבה.

גם בתקופתי זכורים לי עידודים רבים של הרבי בקשר לישיבה: הרבי בירר הרבה על הישיבה ועל התפתחותה ובהזדמנויות מסויימות הזכיר אותה; ולדוגמא: בחלוקת הדולרים האחרונה הזכיר הרבי **מיוזמתו** את ישיבת "עוד יוסף חי" בשכם ואמר שיש על כך ערעורים ובירך שיצליחו לעבור אותם!...

ההוראה האחרונה לעת-עתה שקיבלתי פנים אל פנים מהרבי מלך המשיח, היא: להאבק על כך שהבחורים ילונו בישיבה. לצערי, לבחורים הלומדים בישיבה עדיין אסור ללון בה, דבר המקשה עליהם מאוד, אולם אם הרבי אמר – בטוחני שבוודאי נצליח גם בענין זה.

*** מה המצב כיום ב"כולל מנוחה רחל" בחברון?**

– ב"ה, מידי יום לומדים במקום כמנין וחצי של יהודים מהישוב היהודי בחברון נגלה וחסידות ובכלל, מהווה הכולל מוקד רוחני ליישוב היהודי.

אגב, את שם בית הכנסת – "מנוחה רחל" – בחר הרבי, ומעשה שהיה כך היה: בזמנו, כשנפתח הכולל בבית-הכנסת של כ"ק אדמו"ר האמצעי בשכונת אברהם אבינו בחברון הגשנו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלוש הצעות כיצד לקרוא לבית-הכנסת של כ"ק אדמו"ר האמצעי: "בית הכנסת האדמו"ר האמצעי" (כפי שחסידי חב"ד קראו לזה במשך כל השנים); "בית הכנסת אברהם אבינו האשכנזי" (כפי שקראו לזה תושבי חברון היהודים), או: "מנוחה רחל" (ע"ש הרבנית מנוחה רחל נ"ע) והרבי בחר בשם "מנוחה רחל".

*** מה יש לעשות בעת הזאת כדי לעודד את הישובים היהודיים ביש"ע ובחברון?**

– ראשית, חשוב לבוא למקומות אלו כמה שיותר (ניתן להצטרף בכל ליל שישי לנסיעות הקבועות לקבר יוסף הצדיק בשכם המאורגנות על ידינו). שנית, לתמוך כספית בישיבה ובכולל ובכל הפעולות הנעשות בחברון ובשכם; שלישית, לדאוג שיהיו כמה שיותר תלמידים במקומות אלו כך שהממשלה לא תוכל לבצע את זממה.

*** ידוע שהרב קיבל ברכות מהרבי באמצעות 'אגרות-קודש'. מה הן בדיוק?**

– במשך כל זמן המעצר קיבלתי תשובות נפלאות מהרבי מלך המשיח באמצעות ה'אגרות-קודש'. מיד כשנכנסתי לכלא הכניס בני שי' מכתב ל'אגרות-קודש' ותאריך האיגרת שבאותו עמוד היה "**י"ט אדר**" – היום בו נכנסתי למעצר! במכתב מברך הרבי "יזכה לחוג בחירות אמיתי את חג הפסח ביחד עם בני משפחתו". כשראיתי את הברכה הזאת, ובפרט שהתאריך היה מדוייק – ידעתי בבירור שעד פסח אשתחרר מהכלא! יעזור ה' שמגאולה פרטית זו נזכה מיד נאו לגאולה האמיתית והשלימה.

*** בעקבות "הפחדות" הממשלה הרב "יוריד פרופיל" בעבודתו למען שלמות הארץ?**

– אדרבה, לא רק שלא נפסיק אלא נמשיך ביתר שאת ובכל התוקף, וכפי שהרבי אמר לי שכל עניינים אלו צריכים להיות "בריש גלי".

הנה, יומיים בלבד לאחר שחרורי קיבלתי צו הגבלה נוסף האוסר עלי לדרוך ב"חבל עזה" ב'עוון'... מסירת שיעור בכפר דרום לפני כחודש!... ■

ערעור מעצר מינהלי מס' 4/96

הרב יצחק גינצבורג

נגד

שר הביטחון וראש הממשלה

בבית המשפט העליון

[28.3.96]

לפני השופטת ד' ד ו ר נ ר

חוק סמכויות שעת־חירום (מעצרים), תשל"ט–1979, ס"ח 76, סעיפים 2, 4 – חוק־יסוד: כבוד האדם וחירותו, ס"ח תשנ"ב 150.

המערער, רב וראש ישיבה, נעצר במעצר מינהלי לתקופה של חודשיים, מכוח הסמכות הנתונה בחוק סמכויות שעת־חירום (מעצרים), תשל"ט–1979. בית המשפט המחוזי אישר את צו המעצר. מכאן הערעור.

לטענת המשיב, קורא המערער לתלמידיו לפגוע בערבים. לאחר הפיגועים החמורים בירושלים, באשקלון ובתל־אביב, העביר המערער שיעורים שבהם אמר כי מבחינה הילכתית חובה היא לנקום בערבים.

בית המשפט העליון פסק:

א. (1) חוק סמכויות שעת־חירום (מעצרים) מאזן בין זכות היסוד של האדם לחירות ממעצר לבין צורכי הביטחון בשעת חירום. מחד גיסא, הוא מסמיך את שר הביטחון להורות על מעצר מינהלי, אם לשר יסוד סביר להניח – לדבות על יסוד חומר חסוי – שטעמי ביטחון המדינה או ביטחון הציבור מחייבים זאת. מאידך גיסא, החוק דורש כי צו־מעצר שניתן על פיו יאושר, בהליך שיפוטי מלא במעמד העציר, על־ידי נשיא בית־משפט מחוזי שהחלטתו נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון (223 ב–ג).

(2) על בית המשפט לבחון אם חומר הראיות, שעל בסיסו ניתן הצו, משכנע די הצורך כדי להוות יסוד לפגיעה בחירותו של אדם, ואם הפגיעה הולמת את ערכי המדינה, אם תכליתה ראויה ואם אין היא במידה העולה על הנדרש, הכול כנובע מחוק־יסוד: כבוד האדם וחירותו (223 ג–ד).

ב. (1) השימוש בסמכות המעצר המינהלי מותנה בכך שלא ניתן להגן על שלום הציבור וביטחונו באמצעים רגילים, לרבות בנקיטת הליכים פליליים, שבגדרם מוסמך בית המשפט אף לעצור נאשם אם קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו יסכן את הציבור (223 ד–ה).

(2) כאשר הגשת כתב־אישום אינה אפשרית משום שהראיות נגד החשוד למרות מהימנותן אינן קבילות, הוצאת צו־מעצר מינהלי מותנית בקיום "וודאות קרובה" לכך שהימנעות ממעצר תגרור פגיעה של ממש בביטחון המדינה ובביטחון הציבור (223 ה–ו).

הערת המערכת: פסק הדין אושר לפירסום באיחור. לפיכך הוא מתפרסם עתה.

13

הגיש דברים שכתב ואמר, ומהם עולה כי השקפותיו אינן חד־ממדיות. כך, למשל, ב"גילוי דעת תורה" שפירסם לאחרונה כתב כי "אסור לפגוע בחיי לא יהודי שאינו עושה עימנו מלחמה". לפני כשנה, בתשובה לשאלת תלמידו במסגרת שיעור שהוקלט, שלל המערער את זכותו של אדם פרטי – להבדילו מן הצבא והמדינה – לעשות נקמה בגויים.

בתשובה לעו"ד טען בא־כוח המשיב, עו"ד בלס, כי למערער השפעה רבה על חסידיו, וכי הטפתו לנקמה בערבים מניחה יסוד לחשש כי התלמידים יעשו כדברי רבם. חשש זה גבר עד מאוד בעקבות פיגועי התופת האחרונים.

4. החוק מאזן בין זכות היסוד של האדם לחירות ממעצר לבין צורכי הביטחון בשעת חירום. מחד גיסא, הוא מסמיך את שר הביטחון להורות על מעצר מינהלי אם לשר יסוד סביר להניח – לרבות על יסוד חומר חסוי – שטעמי ביטחון המדינה או ביטחון הציבור מחייבים זאת. מאידך גיסא, החוק דורש כי צו־מעצר שניתן על פיו יאושר – בהליך שיפוטי מלא במעמד העציר – על־ידי נשיא בית־משפט מחוזי, שהחלטתו נתונה לערעור לפני בית־משפט זה. על בית המשפט לבחון אם חומר הראיות, שעל בסיסו ניתן הצו, משכנע די הצורך כדי להוות יסוד לפגיעה בחירותו של אדם, ואם הפגיעה הולמת את ערכי המדינה, אם תכליתה ראויה ואם אין היא במידה העולה על הנדרש, הכול כנובע מחוק־יסוד: כבוד האדם וחירותו. ראו עמ"מ 4/94 בן חורין נ' מדינת ישראל [1]. במסגרת זו בוחן אפוא בית המשפט לא רק את חוקיותו הפורמאלית של המעצר, אלא גם אם מוצדק הוא לגופו ומהו משך המעצר ההולם. ראו עמ"מ 2/86 פלוני נ' שר הביטחון [2], בעמ' 516-515.

5. השימוש בסמכות המעצר המינהלי מותנה בכך שלא ניתן להגן על שלום הציבור וביטחונו באמצעים רגילים, לרבות בנקיטת הליכים פליליים, שבגדרם אף מוסמך בית המשפט לעצור נאשם אם קיים יסוד סביר לחשש ששתרורו יסכן את שלום הציבור. כאשר הגשת כתב־אישום אינה אפשרית משום שהראיות נגד החשוד למרות מהימנותן אינן קבילות, הוצאת צו־מעצר מינהלי מותנית בקיום "ודאות קרובה" (וליתר דיוק קירבה לוודאות) לכך שהימנעות ממעצר תגרור פגיעה של ממש בביטחון המדינה ובביטחון הציבור. ראו בג"צ 3280/94 [3], בסעיף 5.

6. בענייננו, לא נטען כי המערער יעשה מעשים המסכנים את ביטחון הציבור. המערער נעצר בשל חשש כי בהשפעת דבריו יבצעו תלמידיו מעשים המסכנים את ביטחון הציבור.

השאלה היא אפוא אם יש בחומר שהציג בא־כוח המשיב יסוד לחשש כזה.

עיינתי בחומר הגלוי והחסוי שבידי המשיב. המערער עצמו, הנוהג להרצות לפני מאות אנשים, ואף לפניי פרס את משנתו בהרחבה, לא הסתיר את השקפותיו. הוא הסביר כי אף שמלכתחילה אסר על מעשי נקמה בערבים, הרי שבדיעבד לא גינה מעשים אלה, ואף הביא לפני תלמידיו את ההשקפה כי יש הרואים במעשיו של ברוך גולדשטיין, מבצע

(3) בנסיבות דנן, נעצר המערער בשל החשש כי בהשפעת דבריו יבצעו תלמידיו מעשים המסכנים את ביטחון הציבור; המערער אינו מסתיר את השקפותיו, ועל־כן אין חסרות למשיב ראיות לעניין השמעת הדברים ואין אפוא צורך באמצעי החריג של מעצר מינהלי (223 ו–224 א).

(4) בנסיבות דנן, לא הוכח כי דבריו של המערער עלולים – לא בוודאות קרובה ואף לא במידת הסתברות ממשית הפחותה מכך – להביא את תלמידיו לפגוע בערבים. גם חלוף הזמן מאז הפיגועים, שלאחריהם נעצר המערער, מקהה את החשש מפני מעשי נקמה בעקבותיהם (224 א–ב).

פסקי־דין של בית המשפט העליון שאוזכרו:

[1] עמ"מ 4/94 בן חורין נ' מדינת ישראל, פ"ד מח (5) 329.

[2] עמ"מ 2/86 פלוני נ' שר הביטחון, פ"ד מא (2) 505.

[3] בג"צ 3280/94 – לא פורסם.

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל־אביב־יפו (הנשיא מ' אילן) מיום 11.3.96 בתמ"מ 3/96. הערעור נתקבל.

נ' ורצברגר, מ' מינצר, ד' כרמון – בשם המערער;
מ' בלס, סגן בכיר א לפרקליט המדינה וממונה על ענייני בג"צים בפרקליטות המדינה – בשם המשיב.

פ ס ק־ ד י ן

1. בתאריך 10.3.96 נעצר המערער במעצר מינהלי לתקופה של חודשיים, מכוח סעיף 2 לחוק סמכויות שעת־חירום (מעצרים), תשל"ט–1979 (להלן – החוק). לטענת המשיב, המערער, שהוא רב וראש ישיבה, קורא לתלמידיו לפגוע בערבים. לאחר הפיגועים החמורים בירושלים, אשקלון ותל־אביב העביר הוא שיעורים, שבהם אמר כי מבחינה הילכתית חובה היא לנקום בערבים.

2. בתאריך 11.3.96 הובא המערער, על־פי מצוות סעיף 4 לחוק, לפני נשיא בית המשפט המחוזי בתל־אביב־יפו, השופט מ' אילן. הדיון נערך במעמד המערער ובא־כוחו. הנשיא עיין בחומר – גלוי וחסוי – שעל בסיסו נעצר המערער ושמע את טענות הצדדים. בתום הדיון הוא אישר את צו המעצר עם שקבע כי המערער יובא לפניו לצורך עיון מחדש בצו בתאריך 1.4.96.

3. על החלטה זו הוגש ערעור.

בטענתו המרכזית של המערער, שטען לפניי בעצמו ובאמצעות שלושת באי־כוחו, היא כי אין בדברים שהמערער אמר לתלמידיו בסיס כלשהו להנחה – ועל כל פנים, לא במידת ההסתברות הנדרשת – כי בעטיים יפגעו תלמידיו בערבים. לחיזוק טענתו הוא

הטבח במערת המכפלה, "קידוש השם". השקפה זו אף העלה על הכתב. אפשר, ועל כך איני מביעה דעה, כי יש בדברים אלה שאמר וכתב המערער עבירה. אך לעניין ההוכחה של השמעת הדברים אין חסרות למדינה ראיות, ואין אפוא צורך באמצעי החריג של מעצר מינהלי.

על כל פנים, המערער דורש לפני תלמידיו זה שנים מספר, אך אין טוען נגדו כי שידל למעשי עבירה קונקרטיים. גם לא הוכח כי דבריו עלולים – לא בוודאות קרובה ואף לא במידת הסתברות ממשית הפחותה מכך – להביא את תלמידיו לפגוע בערבים. נגד המערער גם לא הוצא צו מינהלי עד לפיגועים האחרונים. אלא שמאז פיגועים אלה חלף זמן מה, שאפשר להניח כי מקהה הוא את החשש מפני מעשי נקמה בעקבותיהם.

אני מקבלת אפוא את הערעור ומבטלת את צו המעצר.

ניתנה היום, ח' בניסן תשנ"ו (28.3.96).

הכנסת

ספר תורה לחסון

לביהכנ"ס חב"ד בכפר תפוח בשומרון

(בצומת תפוח על כביש 'חוצה-שומרון', אחרי אריאל)

ושמחת שיחרורו של הרה"ג

הרב יצחק גינזבורג

כולם מוזמנים לשמוח את שמחת
התורה וארץ ישראל השלימה

ביום ראשון ג' דחוהמ"פ
י"ח ניסן
בשעה 16:00

בליווי הזמר החסידי מנחם ג'רופי
ישתתפו רבנים ואישי ציבור
יוקרן וידאו על הרבי ע"ג מסך ענק

* למעוניינים – יתאפשר להיפגש עם וועדת קליטה ביישוב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

טל' לבירורים ותאומים נוספים: (03)-9067-327 (050)-392-691

תחבורה: אוטובוסים מכל מרכזי חב"ד בארץ:

כפר חב"ד: "בית מנחם" 14:30, שיכון חב"ד לוד: 14:30, קריית-מלאכי: 14:00, בת-ים (ליד המצבה): 14:30, רחובות (בית כנסת חב"ד): 14:00, בני-ברק (ביהכנ"ס איצקוביץ): 14:30, מושב ברקת (ברחבה ליד הדואר): 15:00, הרצליה (תחנה מרכזית): 14:30, ירושלים (בניני האומה): 14:30, פ"ת (תחנה מרכזית): 15:00, עמנואל (במרכז המסחרי ליד המקווה): 15:00, יצהר (ליד ביהכנ"ס): 15:00, הר-ברכה (ליד ביהכנ"ס): 15:00, אלון-מורה (ליד ביהכנ"ס): 15:30, איתמר (ליד ביהכנ"ס): 15:30, עלי (ברחבה ליד תחנת האוטובוס): 15:30.

גלעיני
ואביטה
נפלאות
מתורתך

ברוך מתיר אסורים!

"פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי"

תודתנו - מעומקא דלבא - שלוחה לכל אנ"ש, השלוחים, ולכל אחינו בני ישראל שבכל אתר ואתר (בארצנו הקדושה ובתפוצות) שהתאחדו באחדות נפלאה, שטחו תפילות ופעלו נמרצות למען שחרורו של

הרב **יצחק גינזבורג** שליט"א

שנעצר והושב בבית האסורים בעבור הפצת מעינות החסידות חוצה בשליחותו של כ"ק אדמו"ר רוח אפינו משיח ה'

דידן נצח!

ובמוחש נראה כי "אתהפכא חשוכא לנהורא וטעמין מרירו למיתקא" ויהי רצון שמגאולה זו נזכה בקרוב ממש ובימים אלה של זמן חירותנו לגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו, אמן.

המטה לשחרור
מכון "גל עיני"

ובשם הרב יצחק גינזבורג **הרב משה יעקב ווישנפסקי, מנכ"ל**

סעודת הודיה

התוועדות ב' אייר בקראון הייטס נחגגה באווירה שמחה וברוב עם. כ-1500 אנשים נשים וטף השתתפו בהתוועדות, ובתוכם רבני השכונה, ואישים חשובים. רגע השיא היה כאשר הרב עלה לדוכן לדבר. הקהל עמד על רגליו ופצח בשירת "דידן נצח" במשך דקות ארוכות. התוועדות מרתקת, עם טעם של עוד.

שלום לכל חברי היקרים. ארצה להתחיל עם מה שאמרתי כבר פעמיים קודם, היה מאד ברור שכל אנ"ש וכל בני ישראל באים יחד במטרה משותפת.

הדבר הראשון והכי חשוב שארצה לדבר באסיפה הזאת, הוא כמה הרגשתי לאורך כל התקופה הזאת קשור לרבי. אני בטוח שהכל בזכות הרבי, יחד עם הזכות של כלל ישראל. אנחנו יודעים שהרבי הוא נשמה כללית של כלל ישראל, כלומר אם אנחנו יודעים שהיתה התעוררות גדולה בכלל ישראל זה בגלל שהנשמה הכללית התגלתה – מתגלה בתוך כלל ישראל – וזה הרבי. וזו בדיוק האחדות של כולם... במיוחד קשור להתקשרות לרבי.

באותו יום שנכנסתי לכלא, הבן שלי פתח באגרות קודש, המכתב הראשון שהוא פתח[1] התחיל עם המשפט: "במענה על מכתבו מי"ט אדר" שהיה התאריך בדיוק. הרבי מתחיל 'במענה למכתב שלך' מאותו תאריך בדיוק, 'י"ט באדר', ואז סוף המכתב אומר "הנני בזה לאחל לכת"ר ולכל ב"ב שיחיו שיחוגו אותו בכשרות ובשמחה מתוך חירות אמיתי". [מחיאות כפיים].

פתק קטן שמצטט את זה הגיע אלי באותו לילה לכלא. הדבר היחיד שיכולתי לקבל בלילה הראשון היה הפתק הקטן הזה עם מה שהרבי אמר. אז מיד נרגעתי, כי הכל יהיה בסדר, עוד לפני זמן חירותנו – חג הגאולה, זמן החירות, חג הפסח.

"לכתחילה אריבער"!

היו המון אגרות קודש נפלאים שהרבה אנשים – גם בני משפחה וגם לא בני משפחה – פתחו בתקופה שהייתי בכלא. אולי נזכיר עוד אחד: בסוף, אחרי שכבר השתחררתי, אחד ה... של ישראל, כתב מאמר בעיתון על האירוע. גם הוא רצה לקבל הוראה מהרבי לגבי המאמר שכתב, אז גם הוא פתח באגרות קודש, ושם מצא שהרבי

התוועדות ב' אייר תשנ"ו – ניו יורק. לא מוגה מאד.
תורגם בידי אהבה שפרה מימון.
1 אגרות קודש ח"ז אגרת ב'סג.

← הרב בסעודת ההודיה

מתחיל "תודה רבה ששלחת לי את המאמר שלך בעיתון" ככה המכתב התחיל, והדבר הכי נפלא זה ההמשך של המכתב הזה. הרבי כותב שם שבימים שלנו עיקר העבודה הוא בהפצת פנימיות התורה, והוא חזר על זה הרבה פעמים. זה מכתב מופלא מאד, אחד המכתבים הכי חזקים שראיתי על הוראת קודש – להוציא ולפרסם את פנימיות התורה. הרבי אומר שם שעיקר מה שצריך לעשות עכשיו זה להוציא **החוצה** – חוצה שבחוצה – את הרזין דרזין דאורייתא. והוא ממשיך שם, כאילו אפילו בדרך אגב, ממילא, שזה יביא את ביאת משיח צדקנו. וכמו שמשיח הבטיח לבעל שם טוב לכשיפוצו מעיינותיך חוצה – אזי קאתי מר – משיח יבוא[2]. אבל העיקר, המכתב החזק-מאד מדגיש שמה שצריך לעשות זה להפיץ סביב כל העולם את הרזין דרזין דאורייתא. ובטוח שצריך ללכת בדרך של לכתחילה אריבעה, ובפרט ביום הזה – יום ההולדת, מזלו גובר, של הרבי מהר"ש.

ב ת ח י ל ת הנשיאות של הרבי, מישהו שאל אותו איך להתקשר אליו. הרבי ענה לו – לא כולם יודעים את זה... – שאתה יכול ללמוד את מאמרי החסידות של הרבי מהר"ש, כי זה מה שאני לומד. כלומר, אם אתה לומד את מה שאני לומד, אז תהיה מקושר אלי. הרבי כמובן מאוד קשור ומזדהה עם כל הרביים, כל הנשיאים, של חב"ד, של הבעל שם טוב, המגיד, אבל היה לו קשר מיוחד לרבי מהר"ש, של היום, של לכתחילה אריבעה, שהוא אמר שאם אתה רוצה להיות מקושר אלי תלמד את החסידות של הרבי המהר"ש כי זה מה שאני עצמי לומד, וככה תהיה מקושר אלי. זו ההתחלה. הרבי, כידוע, עשה כינוי של הרבי מהר"ש עם המשפט "לכתחילה אריבער". מה המשפט אומר? אנשים חושבים שאם אתה פוגש אתגר, בשביל לעבור אותו צריכים ללכת מסביב או מתחת – להתכופף מתחת ולמטה מהאתגר – ואם אתה לא יכול ולא מצליח להתכופף וללכת מתחת, בלית ברירה, אתה צריך לקפוץ מלמעלה. "ואיך זאגט", אני אומר, "לכתחילה אריבער" – כך אומר הרבי מהר"ש. אף פעם אל תתכופף, אף פעם

2 אגרת הבעש"ט לגיסו ר' גרשון קיטובער, נדפסה ברוש ספר כתר שם טוב.

יוצאים לחירות!

אל תלך מתחת – תמיד תקפוץ מלמעלה, זו תורה של הרבי מהר"ש[3]. אנחנו יודעים שהניגון של הרבי מהר"ש לא נקרא בעבר "לכתחילה אריבער", אלא הרבי נתן לו את השם הזה. שוב, בשביל הרבי, הרבי מהר"ש מסמל "לכתחילה אריבער". זוהי אחת הדרכים הכי בסיסיות, בעבודת ה', בעבודת הפצת החסידות, "יפוצו מעינתיך חוצה"[4], שאנחנו לומדים במשך הנשיאות של הרבי עד עצם היום הזה – הדרך של הרבי היא "לכתחילה אריבער".

חסידות בבית המשפט

הנס הזה שקרה לנו, אותו אנחנו חוגגים היום בסעודת ההודיה לריבונו-של-עולם, הוא בעל תוצאות רחבות. אפילו שעל פני השטח זה נראה פשוט נס של יהודי יחיד, אבל התוצאות הן כל כך רחבות... הטענה נגדנו הייתה נגד לימוד התורה בכלל ובפרט נגד לימוד תורת החסידות, ובתוכה גופא התורה של הרבי.

זו נקודה מאד-מאד חשובה. בדיונים בבית משפט, ובאמת לא רק בדיון האחרון ביום רביעי כמו שאמרו קודם, היתה לי ההזדמנות לדבר וללמד חסידות בבית משפט, אבל באמת זו היתה כבר הפעם השלישית. היה ברור שהסיבה שהשופטת אפילו ביקשה לכנס ישיבה בנוסף למשפט, עוד לפני השחרור, היא בשביל שתהיה לה הזדמנות נוספת לשמוע בהרחבה יותר ובעומק יותר דברי אלוקים חיים – חסידות.

לפניה הביאו אותי לפני שופט אזורי, ממש ב-48 השעות הראשונות של המעצר, בגלל שלפי החוק הנעצר צריך לבוא בפני שופט תוך 48 שעות. אחרי השופט המחוזי היו עוד שני דיונים בבית המשפט העליון. בכל אחד מהמקרים היתה הזדמנות – עורכי הדין שלי פחות-או-יותר נתנו לי את ההזדמנות להגן על עצמי, לדבר בעד עצמי. בכל מקרה, התוצאה היתה נפלאה, ממש למעלה מדרך הטבע. אם ירצה ה', אולי מתישהו נוכל לרשום בדיוק מה שקרה שם, בדיוק כמו שצריך לרשום כל דבר שקרה מחוץ לבית משפט (מה שקרה בחוץ, דוד [שיראל] ואנשים אחרים יודעים יותר ממני...).

שוב, בתוך בית המשפט, בפעמים בהן יכולתי לדבר הדבר הכי חשוב שניסיתי לומר – קודם לשופט ואז לשופטת – הוא שהטענה נגדי היא באמת טענה נגד התורה, ובפרט נגד חסידות, ובמיוחד טענה נגד הרבי מליובאוויטש. זה גרם לי להרגיש טוב, כי אתה לא צריך להתמודד איתי. אם אתה נלחם עם מישהו – אתה נלחם עם הרבי מליובאוויטש, ואני בטוח שהרבי יכול להתמודד... [מחיאות כפיים].

מלחמת מדין

השיעור המקורי שלימדתי היה אחרי הפיגוע בתל אביב, בליל פורים, של השנה הזאת. צו המעצר, שנכתב ונחתם על ידי פרס, הגיע יום אחרי כן. אמנם לקחו עוד שלשה ימים עד שביצעו אותו, אבל הוא נכתב ונחתם יום אחרי השיעור שהעברתי שעות ספורות אחרי הפיגוע שהיה בדיזנגוף בתל אביב.

האירוע של סעודת פורים זה משהו שאנחנו עושים כל שנה, וכמובן כבר חשבתי על מה ללמד בשיעור הזה. בגלל שמשהו כל כך נורא קרה רק שעה לפני כן, מישהו בכפר חב"ד גם פתח אגרות קודש של הרבי, בשאלה: מה זה ועל מה זה?! המכתב שנפתח לו[5] הוא

3 ראה אג"ק אדמו"ר מוהריי"צ ח"א עמ' תריז; לקו"ש ח"א עמ' 124. ועוד.

4 משלי ה, טז.

5 אגרות קודש ח"א אגרת פז.

באמת מאמר שלם בחסידות[6], שם הרבי מסביר באריכות על ההבדל בין מלחמת מדין (שהיא מלחמת נקמה[7]) לבין מלחמת כיבוש ארץ ישראל. במלחמת מדין, מלחמת הנקמה, אפילו בני שבט לוי יוצאים להילחם[8]. מה שאין כן ביחס למלחמת כיבוש ארץ ישראל – שהיא לכאורה המצווה הכי גדולה – הלוויים, שאין להם חלק בארץ ישראל[9], גם לא מצווים להשתתף במלחמת כיבוש ארץ ישראל[10].

עוד דבר: הגיוס של החילים ששרתו במלחמה במדין היה רק של קבוצה נבחרת – "אלף למטה אלף למטה"[11]. הגיוס למלחמת כיבוש ארץ ישראל הוא גיוס כללי, בו כולם, מגיל 20 ומעלה, נקראים להילחם על כיבוש ארץ ישראל.

דבר נוסף שהרבי הסביר – אני חוזר כעת כמה נקודות – הוא ההבדל בין מלחמת מדין ומלחמת כיבוש ארץ ישראל. מלחמת הנקמה במדין היא המקום הגבוה, השיא, של כל חיי משה רבינו. השפיץ של משה רבינו עצמו, ו"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא"[12], הוא במלחמת נקמה, שהיא אפילו לא מלחמת כיבוש ארץ ישראל. זו הדרגה הגבוהה ביותר של מלחמה ברע, של נצחון על הרע – "דידן נצח" – שזה השיא של משה רבינו. ה' אומר לו, שאחרי שתעשה את מלחמה הזאת, "אחר תאסף אל עמיך"[13]. זה הרגע שהוא מגיע למעלה, לשער הנו"ן, השער ה-50 של הבינה, כאשר במשך החיים שלו – אפילו שהוא יכול לחזות, כביכול, בפנים של הקדוש ברוך הוא, של אלקות[14] – לא ניתנה לו האפשרות להגיע לשם[15]. בתוך החיים שלו הוא לא הגיע, רק בזכות המלחמה במדין, שהוא הכוח הנגד אחדות ה', כמו שמוסבר באריכות במאמר "החלצו" שמתחיל אדמו"ר הזקן בליקוטי תורה, ואחריו באריכות אצל הרבי הרש"ב בשנת תרנ"ט, בטח כולם מכירים...

אז זה בקיצור מה שהיה במכתב שנפתח באגרות קודש לפני השיעור. כשראיתי את זה, זה כל כך השפיע עלי – ממש אחרי שהאירוע הנוראי קרה – אז הקדשתי את כל ההתוועדות ואת כל השיעור שנלמד באותה לילה בתל אביב, קרוב מאוד לאיפה שהיה הפיגוע, למסור בדיוק ובמפורש תורה של הרב. והתוצאה היתה, בגלל התורה הזאת, מה שאנחנו יודעים כעובדה... השופט הראשון בבית המשפט המחוזי ציטט לי – מאד שמחתי לשמוע – את כל השיעור. אלו היו כל הראיות הסודיות שהיו להם נגדי. [מחיאות כפיים].

בדיונים הבאים כבר הצליחו לאסוף עוד "ראיות סודיות". אבל הראיה הסודית הראשונה, במילים של השופט הראשון, היתה פשוט חזרה טהורה של התורה של הרבי שאמרתי עכשיו.

ברוך ה' הרגשתי ממש טוב לגבי זה. קודם כל הוא קרא מילה במילה תורה של הרבי, וכמו שאמרתי לו, 'אתה לא מתמודד איתי, אתה מתמודד עם הרבי מליובאוויטש'. בנוסף

6 "החלצו מאתכם" – החל מלקו"ת מטות ד"ה זה, ובפרט בקונטרס "החלצו" שנת תרנ"ט.

7 ראה במדבר לא, ב-ג.

8 ספרי מטות עה"פ (הובא ברש"י) במדבר לא, ד.

9 ראה דברים יח, א, ועוד.

10 רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פי"ג הי"ב.

11 במדבר לא, ד.

12 ע"פ תקו"ז תקון סט (קיב, א). וראה גם זהר ח"ג רטז, ב.

13 במדבר לא, ב.

14 וראה שמות פל"ג, ובארוכה בשיעור ליל פורים הנ"ל בפנים.

15 וראה לקו"ת וספר הליקוטים ואתחנן (ג, כו). ובכ"מ.

יוצאים לחירות!

לזה, בניגוד לעצה של עורכי הדין שלי שלא להעלות את הנושא, ובמיוחד לא לדבר על זה בשם הרבי – אבל בשבילי זה היה מאוד חשוב פסיכולוגית להוציא את זה בפני בית המשפט.

בהמשך המשפט שם הסברתי את כל הדברים שעשיתי בעבר, בהגנה ותמיכה לנערים יהודים –שבלשון המשפט של הגויים, שכרגע מיושם בארץ ישראל – שיוצאים להגן על הכבוד של העם היהודי, ולפעמים "לוקחים את החוק לידיים".

מה הרבי חושב?

הפעם הראשונה שמשהו קרה בקשר לאחד הנערים שאני מכיר טוב, אחד הנערים שלנו משכם, היתה לפני שבע שנים. כבר אז היתה דילמה גדולה בתוך הישיבה עצמה, איך להגיב למעשים שהנער הזה עשה, אפילו שזה לא סוד... מה קרה? אותו נער שמע על עוד יהודי שנרצח על ידי מחבל, ומיד הוא יצא עם נשק למחלף בכביש שנקרא "כביש גהה", והוא ירה ולא הרג – ב"ה בשבילו שלא הרג... –אבל פצע 2 ערבים. נתנו לו על זה 5 שנות מאסר. אותו נער היה אחד השטארקע-חב"דניקים. אז הוא לא היה חב"דניק, אבל בגלל הצורה בה הרבי הגן עליו, הנער הזה התחתן ונהיה אחד החב"דניקים הכי חזקים בישיבה, ובכלל ביהודה ושומרון.

שוב, היתה שם דילמה. הדילמה היתה איך להגיב למה שהוא עשה, האם לגנות את המעשה? הרבה אנשים בתוך הישיבה – הישיבה שלנו היא ישיבה חזקה, ואנשים חושבים מאד חזק – חשבו שמבחינה פוליטית, ואפילו פילוסופית ואידיאולוגית, החובה שלנו היא לגנות כאלו מעשים. בכל אופן זו היתה רק ההתחלה. לא סיפרנו את כל הסיפור... הישיבה בשכם התחילה עם מלא נערים אידיאולוגים חזקים מאוד, אחד מהם הוא בן של הרב זבולון ליברמן (מערכת: בנו של הרב זבולון, ששימש כרב הקהילה החלבית בניו יורק, היה הלל ליברמן הי"ד), וכבר היתה קיימת בערך 7 שנים לפני שהגעתי לשם. אבל האירוע הזה קרה מיד אחרי שנהייתי מזוהה עם הישיבה. שוב, לא ידעתי אני אמורים להגיב, אפילו שההרגשה בבטן היתה כמובן להגן עליו – להצדיק את זה באופן רציונלי על פי תורה וחסידות, לא ידעתי. מה חסיד עושה במצב כזה? שואל את הרבי!.. הפעם הראשונה שבמקרה כזה שאלו ישירות את הרבי היתה בסיפור הזה, בקיץ תשמ"ט – שאלו האם אתה מגנה כאלו מעשים, או שאתה מגן ותומך בכזה מעשה. אני אישית רואה את ההוראות הכי חזקות ישר מהרבי, הוראות כתובות והוראות בעל פה – וההוראה היתה שצריך להגן על הנער הזה בכל דרך שאפשר, וחס ושלום לא להגיד שום מילה שיהיה אפשר לפרש אחרת... [מחיאות כפים].

"לא תגורו מפני איש"

מה היתה ההוראה המדויקת של הרבי? דבר ממש תקיף – שוב זה משהו שצריך להיות ידוע בכל העולם... הרבי אמר משהו שאני עצמי התפלאתי ממנו. באופן כללי, כבר הרבה זמן לפני אותו מקרה תכננתי לנסוע לרבי, אבל אחרי ששלחו את השאלה הרבי אמר שזה לא זמן מתאים לבוא לפה, כי אם תעזוב את הארץ בזמן הזה – יהיה אפשר לפרש את עצם עזיבתך את הארץ כהמנעות מלקיחת אחריות על ההגנה על הנער הזה. הרבי רצה שלא נעשה ולא נגיד שום דבר שבדרך כלשהי יהיו אנשים שיפרשו את זה כאי-הזדהות עם המעשה של הנער הזה.

המילים של הרבי, ההוראה של הרבי, היו כל כך חזקות, עד שכמובן רציתי לחזק

את הנער שבכלא, אז רציתי לשלוח לו את התשובות של הרבי. אבל כמו שכולנו יודעים, כמעט כל דבר שמתקשרים, במיוחד בכתב, זה הולך דרך המשטרה, ודרך השב"כ. אז שוב שלחתי עוד שאלה לרבי: אמרתי, האם אכפת לרבי שכל מה שהוא אמר לי באופן אישי יתפרסם? שאלתי כדי לחזק... הרי אם עכשיו אשלח את המענה דרך הרשויות, זה אומר שהמשטרה והשב"כ וכל מי שרוצה עכשיו יכולים לדעת מהי דעת הרבי במקרים כאלו. אז שוב היתה תשובה חזקה ומפורשת מהרבי שהרבי אמר שלא אכפת לו, שזה בסדר גמור, כלומר "לכתחילה אריבער" – שרוצה וחפץ שכולם ידעו את הדעה שלו בענין. [מחיאות כפים].

יש פסוק "לא תגורו מפני איש"[16]. את המילה של התורה צריך להגיד בפנים, בריש גלי, בפומבי. זו גם אחד ההוראות – כמו שאמרתי – שקיבלתי מהרבי, שכל מה שאנחנו עושים צריך להיות בריש גלי – "ובני ישראל יצאים ביד רמה"[17], ותרגם אונקלוס "בריש גלי".

שוב, כל זה היה בהתמודדות שלי מול בית המשפט, למרות שבכלל כמעט ולא ידעתי מול מה אני עומד. היו כמה ביטויים שבית המשפט והתביעה השתמשו בהם כל הזמן: "חומר חסוי" ו"מידע חסוי"... אלו שני ביטויים שנאמרו פעם אחר פעם. בגלל שאני אוהב לעשות גימטריות, ומכיוון שאלו מילים ששמעתי כל הזמן – "חומר חסוי", "מידע חסוי" – הסתכלתי על המילים וראיתי ש**חומר חסוי** שווה **מנחם מענדל**, **ומידע חסוי** שווה **יצחק**... [מחיאות כפים].

ההזדמנות האחרונה שהיתה לי לדבר – אז יצא הכי חשוב – היתה בישיבה המכריעה יום לפני שהשתחררתי. בהשגחה פרטית אנחנו עכשיו יוצאים מ-ב' אייר, תפארת שבתפארת, "לכתחילה אריבער", כמו שדברנו קודם.

ה"חומר החסוי"

באותו זמן שבית המשפט נתנו לנו בשביל למצוא ראיות, בשביל לשלול את הראיות הסודיות שלא באמת ראינו ולא ידענו מהן – כמו שהסברתי קודם, הראיה הסודית הראשונה שעצרו אותי היא פשוט השיחה של הרבי – הם בעצמם, התביעה, עבדו קשה למצוא עוד אמירה שאמרתי בעבר. הם עבדו במשך השבוע הראשון של המעצר – עוד לפני הישיבה הראשונה של בית המשפט העליון – וגם אחרי הישיבה הזו, כשנתנו לנו עוד שבוע בו אנחנו נכין מידע לבית משפט, הם המשיכו למצוא כביכול "חומר חסוי" ו"מידע חסוי". באמת בסוף, בישיבה האחרונה, הם מצאו.

זהו גם דבר נפלא, התביעה גם למדו הרבה חסידות, הם לא רק שמעו את מה שהיה לי לומר שם. בשביל להכין את ה"חומר החסוי" שלהם, הם היו צריכים ללמוד הרבה-הרבה תורה וחסידות... העורך דין של התביעה למד מאמר מסוים כל כך טוב, עד כדי כך שבסוף הוא ניגש אלי וביקש ממני שאסביר לו נקודות שונות שהוא לא הבין במאמר... [מחיאות כפים].

מה היתה הראיה החזקה שהם מצאו? כעת זהו לא "חומר חסוי", זה גלוי... וכבר בדיון הם נתנו לי לראות במה מדובר. זה היה מתוך מאמר שכתבתי לפני 8 שנים – שעל פני השטח הוא אמור להיות מסית ומאד חזק – וזו היתה הטענה שלהם נגדי, שאני מסית. הישיבה האחרונה של בית המשפט העליון, בה דברתי במשך 45 דקות חסידות, היתה בערך בשביל להסביר את החלק המסוים

16 דברים א, יז.

17 שמות יד, ח.

TEL AVIV UNIVERSITY אוניברסיטת תל-אביב

FACULTY OF MANAGEMENT
THE LEON RECANATI GRADUATE
SCHOOL OF BUSINESS ADMINISTRATION

הפקולטה לניהול
בית הספר למוסמכים במינהל עסקים
ע"ש ליאון רקואמי

כ"ט אדר תשנ"ו
20 מרץ 1996

לכבוד בית המשפט העליון
<u>ירושלים</u>

כבוד חשופט/ת,

הנידון: <u>**עדות אופי עבור הרב יצחק גינזבורג**</u>

הריני הח"מ מרצה בכיר לחקר ביצועים ולימודי תחבורה בפקולטה לניהול באוניברסיטת תל-אביב.

הכרתי את הרב גינזבורג לפני כעשר שנים ומאז נקשרו בינינו יחסי ידידות עמוקים וזכיתי גם ללמוד הרבה תורה מפיו.

הרב גינזבורג הינו דמות מיוחדת במינה חן בסגולותיו האינטלקטואליות והן באישיותו הערכית/מוסרית. ברמה האינטלקטואלית הוא גאון ואיש אשכולות. לאחר שזכיתי ללמוד במיטב המכללות בעולם: ב-L.S.E. באנגליה, בטכניון בארץ וב- M.I.T בארה"ב הריני יכול לחצחיר שהרב הוא בעל האינטלקט המזהיר ביותר שפגשתי אי פעם. רב-גוניותו ועמקותו פשוט מדהימים. מעבר לידיעותיו המופלגות בתורת הנגלה ובמיוחד בתורת הנסתר -שבו הוא מן הגדולים בדורנו - הוא גם בקי מאד במתמטיקה, מדעי הטבע, פסיכולוגיה, מוזיקה ועוד. הוא מלחין ברמה מקצועית ומרצה קורסים ארוכים בתורת הנפש לפסיכולוגים (קורסים חמוכרים לצרכי השתלמות למטפלים). באופן אישי זכיתי בשנים האחרונות להיות שותף עמו במחקר מתמשך בנושא תורת ההחלטות שבו אני מרצה וחוקר באוניברסיטה. בנושא זה הוא גם חוזמן לשאת סדרת חרצאות באוניברסיטת תל-אביב.

כאמור, העיסוק המדעי של הרב הוא מעבר לעיסוקו חעיקרי במחקר וחפצת תורח ובמיוחד פנימיות התורה -קבלה וחסידות. בתחום זח חרב גינזבורג מוכר היטב בעולם הודות לחרצאותיו ברחבי העולם ומתוך האוסף העצום של הרצאותיו חמוקלטות וספריו הן בעברית והן באנגלית.

באשר לאישיותו הערכית/מוסרית, חרב מייצג את דמות הגדול בישראל מדורי דורות המקרינה ערכיות נשגבה ואהבה ללא גבול לזולת. חנני יכול להעיד על הרבה מאוד מקרים בהם הקדיש הרב מזמנו היקר לשמוע, לעודד ולייעץ במקרים של בעיות אישיות. וזאת בנוסף לפעילותו חתמידית למען עם ישראל. קשה למצוא אח ורע למסירותו הכמעט בלתי מוגבלת למען הכלל - והכל מתוך צניעות וענוה מופלגות.

השתדלתי לתאר ולו במקצת, את הערכתי לאישיותו של הרב גינזבורג ועדיין רב המכוסה על חגלוי. אשמח לחוסיף במידת חצרך בכתב או בעל פה.

בכבוד רב,

דרי גבריאל הנדלר

קרית האוניברסיטה, ת.ד. 39010, רמת־אביב, תל־אביב 69978; טל' 03-6408722; פקס' 03-6409560
UNIVERSITY CAMPUS, P.O.B. 39010, RAMAT AVIV, TEL AVIV 69978, ISRAEL; TEL. 03-6408722; FAX. 972-3-6409560.

ד"ר דניאל שליט
קדומים,
ד.נ. שפון השומרון

19.3.96

לכ'
בית דין הגבוה לצדק
ירושלים

הגידון: הרב יצחק גינצבורג

כבוד בית המשפט,

הנני מכיר את הרב יצחק גינצבורג שנים רבות.
הן בשיעוריו, הן בכתביו והן בהיכרות אישית, לא מצאתי מעולם רגע להסתפק או להדרכה למעשה נגד אדם כלשהו. כל דבריו הם תמיד עיוניים מחשבתיים ותיאורטיים ברמת הפשטה גבוהה.

יתר על כן, אין הסוגה או כל שבדומה לה עולה בקנה אחד עם אישיותו, שהיא מתונה, עדינה ומלאת דרך ארץ ואהבה לכל.

בכבוד רב,

דניאל שליט

יוצאים לחירות!

הזה שכתבתי במאמר לפני 8 שנים. ההתחלה של ההסבר היתה עם המשפט "לכתחילה אריבער". היה צריך להסביר לשופט מה העניין של "לכתחילה אריבער" אומה. זהו לא הזמן להסביר את זה באריכות, אבל היות שהיום יום ההולדת של הרבי מהר"ש, אנחנו צריכים להגיד אפילו טיפה קטנה של חסידות בשעה המתאימה הזאת. וכמו שהרבי תמיד היה אומר, יש הרבה-הרבה מניינים של עם ישראל יושבים ביחד – מידה רבה של צירוף, מידה רבה של אנרגיה וכח ממש פה – אז ברור שעלינו להשתמש בהזדמנות הזאת להגיד גם כמה מילים של חסידות.

"סור מרע ועשה טוב"

בנוסף לכך שהיום הזה, ב' אייר, הוא תפארת שבתפארת – היום הזה הוא היום ה-17, היום **הטוב**, של ספירת העומר. זהו היום הטוב של הספירות. ביום הזה מזלו של הרבי מהר"ש גובר, "לכתחילה אריבער". איך "לכתחילה אריבער" קשור למספר 17, שתמיד הוא המספר של טוב? פעמיים בתהילים כתוב הפסוק: "סור מרע ועשה טוב"[18]. הפירוש הפשוט הוא לפי הסדר של שני המשפטים האלה – קודם בן אדם צריך לסור מהרע, להרחיק את עצמו מדברים רעים, ואז הוא יכול בטוהר, באופן לא פגום, לעשות מעשים של חסד וטוב. קודם "סור מרע", ואז אתה מספיק טהור שאתה יכול לעשות טוב, בלי שהמעשים יהיו פגומים משאריות של רע שעדיין נשארו באישיות שלך. זהו הפשט. אבל הבעל שם טוב לימד אותנו – דבר שהוא אחד מיסודות החסידות, מיסודות העבודה, החידוש – ההיפך.

שוב, המילים שאני אומר עכשיו הן החלק הפשוט של התורה שאמרתי בישיבה האחרונה, שהיתה המכריעה, בבית המשפט. השופטת שהיתה שם, מסופר עליה שאין לה סבלנות להקשיב לאף אחד, אפילו לא לחצי משפט – היא עוצרת וחותכת כבר ברגע שאתה מתחיל לדבר. את זה אמרו כל עורכי הדין – גם אלו מהתביעה, וגם אלו מההגנה – שהשופטת שהיתה היא הכי מפורסמת, מכל השופטים בישראל, שלא מקשיבה לאף אחד במשך יותר מחצי משפט. היא מאד מאד חכמה – אולי הכי חכמה מכל השופטים בבית המשפט העליון – וברגע שאתה מתחיל חצי משפט, היא כבר יודעת מה יהיה בחצי השני, אז היא לא מסכימה לך להשלים משפט אחד שלם. ודווקא השופטת הזו הקשיבה פעמיים לדיבורי חסידות, עם תשומת לב עצומה, במשך שעה ארוכה.

נחזור לווארט: הבעל שם טוב אמר שהחידוש של החסידות בדורות שלנו הוא ש"סור מרע" נעשה על ידי עשית הטוב. צריך להדגיש לכתחילה את ה"עשה טוב". ה"עשה טוב" הוא אור, תפארת היא גם אור, יפי – תפארת שבתפארת זה היפי שביפי, האור שבאור. "וירא אלהים את האור כי טוב"[19], המילה טוב עצמה גם אומרת יפי – יש שמונה לשונות של יפי[20]. טוב זה לא רק טוב מורלי – "וירא אלהים את האור כי טוב" אומר שה' ראה את האור וראה שהוא טוב. טוב הוא שם של יפי – הדבר הכי יפה הוא אור. אנחנו מכירים את הביטוי המפורסם בחסידות: "מעט אור דוחה הרבה מן החשך"[21]. הרבי תמיד היה מוסיף, אחרי המשפט הזה: אם אפילו קצת אור דוחה את החושך, כל שכן וקל וחומר ריבוי אור דוחה את החושך לגמרי[22]! אז

18 תהלים לד, טו; שם לז, כז.

19 בראשית א, ד.

20 ראה הנרות הללו מאמר "שמונת פני היפי".

21 ע"פ חובות הלבבות שער היחוד פ"ה.

22 ראה למשל תו"מ תשמ"ב ח"ב עמ' 507. ובכ"מ.

שוב, היסוד של חסידות הוא שהדרך להתמודד עם רע, היא על ידי פרסום הטוב – ואור טוב מגרש חושך, אור דוחה חושך.

איך פודים את עם ישראל?

מה זה קשור לציטוט שציטטו מהכתבים שלי? קודם כל, הם לא ראו – או שהם כן ראו, אבל לא ציטטו... – שהמילים האלה היו פירוש ישר, פשט גמור, של פסוק על פי כתבי האריז"ל. בקצרה, האריז"ל בכמה מקומות – בלקוטי תורה, ובספר הליקוטים – האריז"ל מפרש את הפסוק המפורסם "ציון במשפט תפדה, ושביה בצדקה"[23]. הוא אומר שיש שני שלבים של גאולת עם ישראל: בהתחלה עם ישראל נמצא במצב של גלות, ונקרא רחל – רחל אמנו – "כרחל לפני גזזיה נאלמה"[24], הכבשה אילמת והמומה מכל הכוחות הרעים שמתלבשים עליה ויונקים ממנה. היא נמצאת בגלות, בטפרים של גלות, ולא יכולה לגאול את עצמה, להוציא את עצמה. האריז"ל אומר ש"ציון" זה כנסת ישראל, עם ישראל, המנטליות של עם ישראל, וכשכלל עם ישראל במצב של גלות, הוא לא יכול לגאול את עצמו. מה עושים? צריכים לעמוד. הכלל נקרא שמלכות דאצילות יורדת לבי"ע, בסוד גלות השכינה. צריכים לעמוד נשמות יחידות מסוימות, שהשורש שלהם מז"א דאצילות, וז"א דאצילות הוא משפט. משפט הוא אחד התכונות של ז"א דאצילות, ומשפט פירושו דינים קשים. אז מה עושים? צריכים לעמוד יחידים שהם לא בגלות הרוחנית של כלל ישראל, והם יעשו מעשים של נקמה נגד אויבי עם ישראל, כדי לגאול את כלל ישראל – "ציון במשפט תפדה" – "כרחל מפני גזזיה נאלמה" מהגלות שלה. אבל דרך זה, היא עוד לא חוזרת למקור שלה באצילות. יש שתי שלבים: אם מלכות דאצילות, השכינה, עם ישראל, כנסת ישראל, נמצאת למטה בגלות בעולמות התחתונים, קודם הכוחות הרעים שיונקים ממנה לוקחים ממנה את הכח שלה, ושומרים אותה בתוך גלות מנטלית – כלא מנטלי. הדרך היחידה להוציא אותה מהכלא הזה – כשהיא עוד בדרגה הנמוכה של בי"ע – היא דרך היחידים שמקור הנשמה שלהם למעלה ממלכות דאצילות, בז"א דאצילות. האנשים האלו, דרך מעשי המשפט שלהם – "לעשות משפט בגוים" – מצילים את עם ישראל. הרבה פעמים בתנ"ך הפירוש של "משפט" הוא מעשים תקיפים נגד אויבי ישראל. דרך זה שעושים מעשים תקיפים נגד אויבי ישראל, "ציון במשפט תפדה".

אבל זהו הסבר רק של חצי מהפסוק. מה שציטטו מהמאמר זה את הדרך בה הסברתי פשט החצי הראשון של הפירוש של האריז"ל על "ציון במשפט תפדה". מה בא אחר כך? אחר כך "ושביה בצדקה". מה זה "שביה"? שביה אומר שהיא שבה. איך היא שבה למקורה? קודם היינו צריכים להסיר את הכוחות הרעים שתקפו אותה, "סור מרע". סור אתה מהרע וסור הרע ממך. אבל זה היה על ידי מעשי משפט של נשמות יחידות מסוימות, שהמקור שלהן מז"א דאצילות. אבל כל זה לא מחזיר אותה למקורה מתי היא חוזרת למקור באצילות? על ידי מעשי צדקה שנעשים "לפני משורת הדין". עם ישראל חוזר למנטליות האמיתית שלו, לשפיות האמיתית שלו – הופך למאה אחוז יהודי במודעות, כמו שאנחנו אמורים להיות, "עם סגולה" – זה נקרא "ושביה". זה לא נעשה דרך מעשי משפט, אלא רק דרך מעשי צדקה לפנים משורת הדין. מתוך מעשים גדולים של חסד וצדקה, שבאים, בלשון האריז"ל, ממקיפין דאמא.

23 ישעיה א, כז.

24 שם נג, ז.

יוצאים לחירות!

כמו שאנחנו יודעים יש מלכות, ולמעלה ממלכות ז"א, ולמעלה מז"א אמא. המשפט בא מנשמות יחידים שמקבילים ומשקפים את הדינים של הז"א. אבל אחר כך צריך להיות "ושביה בצדקה". החסד והצדקה האלו באים מאמא, שלמעלה מז"א. כך בתכל'ס עם ישראל צריך להיות, "אצילי בני ישראל", "עם סגולה" – אבל כל זה נעשה רק דרך מעשים גדולים ואין-סופיים, "לפנים משורת הדין", של חסד וצדקה.

הקהל המרותק בהתוועדות ←

את כל המילים שאמרתי עכשיו הייתי צריך להסביר בהרבה יותר אריכות ועומק. שוב, כל זה – מקיפין דאמא, ז"א, מלכות דאצילות – זה מה שהתרחש בבית המשפט. וכמו שאמרתי, השופטת מקשיבה לכל זה בתשומת לב. אז איך אני מגן על עצמי? האריז"ל אומר שקודם צריך להיות "ציון במשפט תפדה", ואז "ושביה בצדקה". קודם צריך להסיר את הכוחות הרעים מרחל, ממלכות דאצילות, מעם ישראל, מכנסת ישראל – ורק אז, רק אחר כך, בחסד וצדקה היא יכולה לחזור למקור האמיתי ולזהות האמיתית שלה. לחזור לבעל שם טוב, לחזור לרבי מהר"ש, "לכתחילה אריבער".

"עשה טוב" מלכתחילה

אז התורה של הבעל שם טוב שאמרנו, "סור מרע ועשה טוב", והוארט של הרבי מהר"ש של היום, יום הולדת של היום, "לכתחילה אריבער" – מוסבר שזה כמעט אותו רעיון, לפי התורה הזאת מהאריז"ל. לפי האריז"ל החסד בא מדרגה יותר גבוהה – בא מאמא – והדינים באים מדרגה יותר נמוכה, מגיעים מז"א. אז מה זה אומר בקשר ל"לכתחילה אריבער"? "לכתחילה אריבער", בדיוק כמו שהבעל שם טוב אומר, שבדור שלנו איך אנחנו עושים סור מרע? איך אנחנו עושים שהרע יסור מהטוב? לא שינק מן הטוב ולא שיחליש את הטוב – הטוב של עם ישראל, קדושת עם ישראל – זה "לכתחילה אריבער" של טוב. לכתחילה "ועשה טוב". מה שיוצא עכשיו מהתורה הזאת, שיש יחידים שמקיימים פשוטו כמשמעו את מה שהאריז"ל אומר, אץ הפירוש שלו על "ציון במשפט תפדה". עוד לפני "ושביה בצדקה".

אנחנו יודעים שלפני כמה שנים שני

הרבנים הראשיים של ישראל היו אצל הרבי, והרבי אמר שיש דבר אחד שיכול לאחד עם ישראל. הוא ביקש מהרבניים הראשיים – האשכנזי והספרדי – שכאשר יחזרו לארץ, יעשו הכרזה לרבים, ביחד, שאנשים ילמדו קבלה, שילמדו פנימיות התורה – כי זה דבר אחד שלכל היהודים יש במשותף. לכל העדות יש במשותף. מזה תבוא אחדות ואהבת ישראל. לצערנו זה לא קרה, כמו שהרבי ביקש מאד חזק.

ברור שבבית המשפט אם האריז"ל – מי לנו גדול כאריז"ל, האר"י הקדוש – אומר משהו, ברור שזה אמת, אמת לאמתו. ואם בגלל זה הרבי אומר שמי שעשה את זה – אני מנסה להבין – מי שעומד ועושה משהו כדי להגן על עם ישראל, כדי לגאול את עם ישראל, יש אנשים שעושים דברים פשוט בשביל המסירות נפש, של לגאול את עם ישראל. מהכלא שלו למטה. כל מי שעומד ועושה משהו למען עם ישראל, הוא מקיים בדיוק – כמובן אני לא יכול, חלילה וחס, לסתור את מה שהאריז"ל אומר. הפשט של המילים של האריז"ל, הסדר הקלאסי, קודם צריך "סור מרע", וסור מרע זה "ציון במשפט תפדה"; ואז בא "ועשה טוב", כדי להחזיר את השכינה למקורה, שזה "ושביה בצדקה". אבל, אנחנו חסידים, ולכל התלמידים אנחנו מלמדים את כתבי האריז"ל. צריך להבין בדיוק את מה שהאריז"ל אומר, ובבת אחת להבין מה החידוש. כמו שאנחנו יודעים, יש הרבה חסידים גדולים, שאם לא הבינו שורה בתניא, לא הבינו מה החידוש של אדמו"ר הזקן בכל מילה ומילה ובכל שורה בתניא קדישא – ביחס לכל ספרי המוסר וכל הספרים הקדושים שנכתבו ונלקטו עד התניא – היה להם צער גדול וצעקה לה' לפתוח את עיניהם, כי ברור שכל מילה ומילה בתניא היא חידוש נפלא. זו הנחת יסוד, הנחה כחסיד. אז בהחלט ברור לנו – זה מה שנאמר בבית המשפט – שהתורה של הבעל שם טוב, ותורת החסידות היא חידוש. לפי ר' אייזיק מהומיל – שגם ציטטנו בבית המשפט –יש מטבע לשון: הוא אומר שיש שלשה סוגי קבלות, שלשה סוגי מקובלים. קבלת הרמ"ק, קבלת האריז"ל וקבלת הבעל שם טוב[25]. להיות חסיד זה להיות מקובל. אנשים חושבים שלהיות חסיד זה לא מקובל, אבל לפי ר' אייזיק להיות חסיד זה להיות מקובל. זה הסוג הכי גבוה של המקובלים. זה לא מקובל של הרמ"ק, ואפילו לא מקובל של האר"י – זה מקובל של קבלת הבעל שם טוב. כמו שהוא הסביר באריכות, הקבלה של הבעל שם טוב נקראת "השראה", השראת אלקות. הקבלה של הרמ"ק נקראת "השתלשלות" וקבלת האריז"ל נקראת "התלבשות".

לכתחילה אריבער

נחזור לבעל יום ההולדת. מה זה "לכתחילה אריבער"? זה היום ה-**טוב** של ספירת העומר, תפארת שבתפארת. טוב בכל דבר. במיוחד בדבר היפי, בתפארת. "וירא אלקים את האור כי טוב", כי זה יום של טוב. מה זה טוב? טוב עצמו הוא לכתחילה אריבער. שהתורה שלנו – זו היתה המסקנה בבית המשפט – והדרך שלנו, כשאנחנו מלמדים את הנוער שלנו להבין ולהעריך ולהגן, כמו שהרבי מלמד – להגן על אנשים שעומדים ועושים דברים. שוב, יש "ציון במשפט תפדה", "סור מרע" לכתחילה, אבל לא זו דרך החסידות! הדרך של חסידות, מה שאנחנו מלמדים, היא "ימין מקרבת"[26] – "לכתחילה אריבער" של עשה טוב, ואור דוחה חושך.

25 מאמר "השפלות והשמחה" ממו"ה ר' אייזיק מהומיל פע"ב. מבואר בטבע היהודי מאמר "המודעות העתידית" עמ' מה ואילך; בעתה אחישנה פ"א ובכ"מ.

26 סוטה מז, א; סנהדרין קז, ב; זהר ח"ג קעז, ב.

יוצאים לחירות!

וכמו שאמרנו במכתב שפתחו בסוף, של מי שכתב את המאמר בעיתון – העבודה שלנו בדור הזה היא להפיץ – וזה גם כמו שאנחנו יודעים, שבכל פעם שיש סיפור של מאסר ושחרור ממאסר, בעז"ה, אז זה אישור מהשמים להפיץ את תורת החסידות ביתר שאת ויתר עז. [מחיאות כפים].

אחד: אור דוחה חושך – חילופי אטב"ח

נעשה עוד רמז או כוונה שמובאת בכתבי האריז"ל, בקבלה. אחד שדברים בקבלה שמחליפים נקרא "חילופי אותיות", וזה מצוטט בשער היחוד והאמונה של אדמו"ר הזקן. אחד החילופי אותיות בקבלה נקרא אטב"ח. **א** מתחלפת עם **ט**, **ב** עם **ח**, **ג** עם **ז**, ו-**ד** עם **ו**. כל זוג אותיות כאן מצטרף להיות שווה 10. הסט הבא של האותיות יהיה שווה 100, ואחר כך 1000 – זה נקרא אטב"ח. לפי האריז"ל, בעץ חיים, יש שער שלם, שזה שער שמתעסק עם החילוף הזה, אטב"ח[27]. שם האריז"ל מסביר שזה סוד ומנטליות של מלכות. לכל פרצוף יש תהליך חילוף (transformation) מנטלי מוטבע שונה. ותהליך החילוף המוטבע של המלכות, של כנסת ישראל, נקרא אטב"ח. זה מוסבר באריכות גדולה בעץ חיים בכתבי האריז"ל.

כתוב שאחת הדוגמאות הקלאסיות הפשוטות לדרך בה משתמשים בחילוף הזה היא ביחס למילה טוב. הכוונה – אחת הכוונות האין-סופיות, שמישהו יכול לכוון כשהוא אומר "שמע ישראל הוי' אלהינו הוי' אחד"[28]. אם נעשה חילוף האותיות הזה, חילוף באטב"ח, למלה **אחד** יצא לנו **טוב**. זה יחוד בין שתי המילים של "טוב" ו"אחד". כלומר הטוב הסופי הוא אחדות. ה"לכתחילה אריבער" בתכל'ס היא "אחדות", שזו באמת המילה הכי חשובה של הערב, ושל הסיפור הזה. היתה מידה רבה מאד של אחדות סביב ההתרחשות הזאת. ואחדות שווה טוב. אחדות זה אחד, **אחד** זה **טוב**. בואו נעשה את זה ביחד. ט', המילה טוב, ב' אייר, "היום שבעה עשר יום", עכשיו אנחנו כבר יום אחד אחרי הערב, אז היום היה 17 יום, טוב. אז לוקחים את המילה טוב – טי"ת, וא"ו, בי"ת – למה **ט** הופכת? ל-**א**. למה **ו** הופכת? ל-**ד**. למה **ט** הופכת? ל-**ח**. אז המילה טוב הופכת לשלש האותיות של **אחד**. כמובן אותו דבר נכון הפוך – **אחד** הופך ל**טוב**. אבל התופעה שאנחנו רואים שזה לא בדיוק באותו סדר של האותיות, של אחד. אנחנו לוקחים את האותיות של טוב בסדר שלהם, "וירא אלהים את האור כי טוב", וה-**ט** שוב הופכת ל-**א**, וה-**ו** ל-**ד**, וה-**ב** ל-**ח**. כך במקום **אחד** יש לנו תמורה, **א-ד-ח**. מה זה אומר? נקח בשבילנו את הסדר הזה כראשי תיבות של **א**ור **ד**וחה **ח**ושך... [מחיאות כפים].

אולי נגיד עוד הוראה שפעם קיבלתי מהרבי, דבר אישי בדרך אגב. כשהרבי התחיל עם המבצעים, אחרי מלחמת ששת הימים, מבצע תפילין, פעם רק 5 מבצעים – היום כידוע יש 10 מבצעים. אז בזמנו כתבתי בתמימות מכתב לרבי. הצעתי שאולי בגלל שהעיקר של חסידות חב"ד הוא התבוננות, והמצוה והפסוק הבסיסי שאנחנו צריכים לעשות עליו התבוננות הוא "שמע ישראל הוי' אלהינו הוי' אחד". אז הצעתי שאולי הרבי או מישהו אחר יכול לעשות קיצור של כל מה שכתוב בחסידות לגבי שמע ישראל – התבוננות קצרה מאד, אבל משהו ששווה לכל נפש, על שמע ישראל – ושזה יהיה מבצע אידיאלי, שתהיה לאנשים הכוונה החסידית בתמצית, של מה לחשוב כשאומרים "שמע ישראל הוי' אלהינו הוי' אחד". מה הרבי ענה

27 ע"ח של"ה (הירח) פ"ד – דרוש אטב"ח.

28 דברים ו, ד.

לי? הוא ענה לי שביחס לכאלה דברים, כמו כוונות של תפילות, כמו שמע ישראל, לא לקבוע מסמרות. זו תשובה אישית שאני קיבלתי פעם מהרבי. שלא משנה כמה טוב תעשה את זה, או כמה טוב מישהו יעשה את זה, להגיד שזו תמצית הכוונה של "שמע ישראל" – אוטומטית זה יהיה משהו לא מכוון, כי אי אפשר לקבוע מסמרות. בגלל זה אמרתי קודם שיש כוונות אין-סופיות של שמע ישראל. אני לא רוצה לשמוע את הקובע מסמרות, מה צריך לחשוב כשאומרים שמע ישראל, "כל חדא וחדא לפום שיעורא דיליה", יש מספר אין-סופית של כוונות על שמע ישראל.

שוב, זו היתה התורה. באופן אישי, בשביל עצמי, ההתגלות שם היתה דוגמה קלאסית של "אור דוחה חושך", וזו האחדות שבאה ומשקפת את הטוב הסופי – הטוב של יום **הטוב** של ספירת העומר, תפארת שבתפארת, "לכתחילה אריבער" של הרבי מהר"ש.

פדה בשלום

נסיים אם עוד סיפור מאד-מאד יפה שקרה בבית המשפט. בישיבה הראשונה של בית המשפט העליון, עוד לפני שהשופט נכנס לאולם, המקום היה מלא בתלמידים וקרובי משפחה. ברגע שנכנסה השופטת, גירשו את כולם. וזה עדיין היה חושך דוחה אור. לפני שקרתה האתהפכא... גרשו את כולם מבית המשפט, זה היה צריך להיות בפרטיות. אבל לפני שהיא נכנסה לאולם, היו כמה עשרות, אולי חמישים אנשים, שישבו שם. גם אני כבר נכנסתי והייתי נוכח. ובספונטניות, כולם התחילו לשיר ביחד, באחדות שקטה, "פדה בשלום נפשי". זה היה דבר כל כך מופלא שקרה – שוב, כמו שאמרנו קודם, רוב הסיכויים שלא למדו חסידות לפני כן בבית משפט העליון בישראל. זה רק מראה לנו מה זה בית משפט העליון בישראל, שעכשיו אם ירצה ה' אולי כבר בדרך לתיקון. בכל אופן, גם, בוודאי לא קרה בהיסטוריה של ישראל שניגנו ניגון חסידי באולם בית משפט. והתגובה הראשונה של כולם – חוץ מאיתנו – התגובה של כל עורכי הדין, וכל המשטרה – החדר היה מלא במשטרה ובשב"כ – היתה חשמל. זה חִשמל את האוירה של כל החדר, ובהתחלה השוטר שחזיק אותי אמר לי שאני חייב לעמוד ולהגיד לכולם להפסיק לשיר. זה "לא לכבוד בית המשפט" שישירו ניגונים חסידיים בבית המשפט. אני אמרתי לו מאד בשקט, שאני חושב שזה בדיוק הפוך. שזה מביא רוח מאד קדושה ויפה לאולם בית המשפט, ואני לא רואה שום סיבה להגיד לאנשים להפסיק לשיר. כשהוא שמע את זה – אמרתי כמובן בדרך הכי נעימה שאפשר –לא היה לו מה להגיד, והוא היה צריך להחזיק ביד שלי ולהקשיב לניגונים במשך 5 דקות בערך, עד שהיא נכנסה לאולם. אז שוב היתה שירה ביחד, מאד יפה מההתחלה עד הסוף – עד "ואני אבטח בך", עוד פעם ועוד פעם – של "פדה בשלום נפשי". זה גם היה אחד הדברים הכי יפים שקראו בתוך התקופה של תשעה עשר היום האלו.

כמו שאמרנו קודם, יש הרבה דברים, במיוחד מה שקרה בחוץ, שאני לא יודע עליהם עדיין. אם ירצה ה', זה יתפרסם, ושוב, ניסיתי לעשות ענין מאד חזק, שזה היה בוודאות תיק נגד תורה ונגד חסידות ונגד הרבי, וה"דידן נצח" בוודאות הוא "דידן נצח" של הרבי, ובזכות הגאולה הספציפית הזאת, שבקרוב ממש, תיכף ומיד ממש, נזכה לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו. ■